

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 194

31e jaargang

22 juli 1988

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

88/406/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 14 juni 1988 houdende wijziging van Richtlijn 64/432/EEG met betrekking tot endemische runderleukose en houdende intrekking van Richtlijn 80/1102/EEG 1

88/407/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 14 juni 1988 tot vaststelling van de veterinaire voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in diepgevroren sperma van runderen en de invoer daarvan 10

88/408/EEG:

- ★ Beschikking van de Raad van 15 juni 1988 betreffende de niveaus van de overeenkomstig Richtlijn 85/73/EEG te heffen retributies voor de keuringen en sanitaire controles van vers vlees 24

88/409/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 15 juni 1988 houdende vaststelling van de gezondheidsvoorschriften voor vlees dat bestemd is voor de binnenlandse markt en van de niveaus van de overeenkomstig Richtlijn 85/73/EEG voor de keuring van dit vlees te heffen retributies 28

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 14 juni 1988

houdende wijziging van Richtlijn 64/432/EEG met betrekking tot endemische runderleukose
en houdende intrekking van Richtlijn 80/1102/EEG

(88/406/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de Gemeenschap onder meer tot taak heeft op diergeneeskundig gebied de nodige maatregelen te nemen om de gezondheidstoestand van de veestapel te verbeteren ten einde de rentabiliteit van de veehouderij te verhogen;

Overwegende dat in dit verband de Gemeenschap moet worden beschermd tegen endemische runderleukose; dat de Gemeenschap overigens reeds bij de Richtlijnen 77/391/EEG ⁽⁴⁾ en 78/52/EEG ⁽⁵⁾ en bij Beschikking 87/58/EEG ⁽⁶⁾ een actie voor de uitroeiing van deze ziekte heeft opgezet;

Overwegende dat deze en soortgelijke acties moeten bijdragen tot de opheffing van de bestaande belemmeringen voor het intracommunautaire handelsverkeer in levende dieren die uit de verschillen inzake de gezondheidssituatie voortvloeien;

Overwegende dat daartoe tot en met 31 december 1988 in Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake

veterinairrechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3805/87 ⁽⁸⁾, maatregelen zijn opgenomen ter bescherming tegen endemische runderleukose;

Overwegende dat het dienstig is deze maatregelen te verlengen, met dien verstande dat nieuwe methoden voor het opsporen van endemische runderleukose moeten worden erkend;

Overwegende dat na een overgangperiode een eind moet worden gemaakt aan de bijzondere voorschriften die de huidige regeling kent voor landen die nationale programma's ter bestrijding van deze ziekten toepasten;

Overwegende dat het wenselijk is bepalingen vast te stellen voor de kwalificatie van rundveebeslagen ten opzichte van endemische runderleukose;

Overwegende dat de Lid-Staten, voor de kwalificatie van hun rundveebeslag, een programma moeten uitvoeren ten einde hun beslag te onderwerpen aan een van de tests ter opsporing van leukose bedoeld in bijlage G van Richtlijn 64/432/EEG;

Overwegende dat, met uitzondering van slachtvee dat nog geen 30 maanden oud is, runderen die bestemd zijn voor het intracommunautaire handelsverkeer afkomstig moeten zijn uit een getest beslag en een individuele test moeten hebben ondergaan,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Per 1 juli 1988 wordt Richtlijn 64/432/EEG als volgt gewijzigd:

⁽⁷⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64.

⁽⁸⁾ PB nr. L 357 van 19. 12. 1987, blz. 1.

⁽¹⁾ PB nr. C 5 van 9. 1. 1988, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 49 van 22. 2. 1988, blz. 164.

⁽³⁾ PB nr. C 80 van 28. 3. 1988, blz. 34.

⁽⁴⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 44.

⁽⁵⁾ PB nr. L 15 van 19. 1. 1978, blz. 34.

⁽⁶⁾ PB nr. L 24 van 27. 1. 1987, blz. 51.

1. aan artikel 2 wordt het volgende punt toegevoegd:
  - „s) Beslag vrij van endemische runderleukose: een beslag
    - i) waarvoor de laatste twee jaar geen enkel geval van endemische runderleukose, klinisch dan wel ingevolge test overeenkomstig bijlage G is aangetoond en bevestigd;
    - ii) waarin de dieren van meer dan 24 maanden oud die de laatste twaalf maanden zijn getest, negatief hebben gereageerd op twee tests die overeenkomstig bijlage G met tussenpozen van ten minste vier maanden werden uitgevoerd of, in geval van een beslag dat reeds aan deze eis heeft voldaan, op één test die overeenkomstig die bijlage werd uitgevoerd;
    - iii) waarin zich vanaf de datum van controle alleen nog maar dieren bevinden die in dat beslag zijn geboren of afkomstig zijn uit een beslag dat vrij is van endemische runderleukose.”;

2. aan artikel 3, lid 2, wordt het volgende punt toegevoegd:
  - „j) voor zover het raszuivere fokrunderen als omschreven in artikel 1 van Richtlijn 77/504/EEG betreft, die uitsluitend bestemd zijn voor de reproductie en die van grote waarde zijn, afkomstig zijn van een beslag:
    - i) waarvoor aan de officiële dierenarts geen feiten ter kennis zijn gekomen die erop wijzen dat in de laatste twee jaar endemische runderleukose is voorgekomen;
    - ii) waarvan de eigenaar heeft verklaard dat hij geen kennis heeft gehad van dergelijke feiten en voorts schriftelijk heeft verklaard dat de voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde dieren geboren of gefokt zijn in het bedoelde rundveebeslag of er gedurende de twaalf maanden voorafgaand aan het onderzoek een integrerend deel van hebben uitgemaakt.”;

3. artikel 3, lid 3, wordt aangevuld met het volgende punt:
  - „d) afkomstig zijn van een rundveebeslag waarin gedurende de laatste twee jaar geen enkele aanwijzing tot het bestaan van endemische runderleukose liet concluderen en, indien de dieren ouder zijn dan twaalf maanden, deze binnen 30 dagen vóór hun inlading negatief hebben gereageerd op een overeenkomstig bijlage G uitgevoerde individuele test.
Deze test is evenwel niet vereist voor mannelijke en gecastreerde runderen van minder dan 30 maanden oud die voor de vleesproductie bestemd zijn, mits deze dieren bij inlading van een speciaal merk zijn voorzien en de Lid-Staat alle maatregelen treft om te voorkomen dat de dieren de nationale beslagen op hun grondgebied besmetten.”;

4. aan artikel 7, lid 1, wordt het volgende punt toegevoegd:
  - „G. vrouwelijke runderen van minder dan 30 maanden oud die voor de vleesproductie bestemd zijn en die in afwijking van artikel 3, lid 3, onder d), geen individuele test hebben ondergaan. Deze dieren moeten van een speciaal merk zijn voorzien. De Lid-Staat van bestemming treft alle maatregelen om besmetting van de nationale beslagen op hun grondgebied te voorkomen.”;

5. aan artikel 8, lid 2, wordt de volgende alinea toegevoegd:
  - „Wat de in artikel 3, lid 2, punt j), bedoelde dieren betreft kunnen de Lid-Staten, in het bijzonder met betrekking tot endemische runderleukose, voorts, met inachtneming van de algemene bepalingen van het Verdrag, eisen dat alle dieren van meer dan 24 maanden oud op de datum van de test die deel uitmaken van het beslag waarvan de dieren afkomstig zijn, in de laatste twaalf maanden negatief hebben gereageerd op een individuele test uitgevoerd overeenkomstig bijlage G. Dergelijke garanties kunnen evenwel niet worden vereist voor het binnenbrengen van dieren afkomstig uit een Lid-Staat waarvan, volgens de procedure van artikel 12, is vastgesteld dat hij voldoende garanties biedt op het gebied van endemische runderleukose.”;

6. het volgende artikel wordt ingevoegd:
  - „Artikel 8 bis
    1. Het Koninkrijk Denemarken en de Bondsrepubliek Duitsland, die sedert 1980 een verplicht nationaal programma ter voorkoming van de verbreiding van endemische runderleukose toepassen, kunnen het binnenbrengen van fok- en gebruikrunderen die bestemd zijn voor opnemings- als leukosevrij beschouwde rundveebeslagen, afhankelijk stellen van overlegging van een door een bevoegde officiële dierenarts op de dag van de lading in ieder geval ook in de taal of talen van het land van bestemming opgesteld certificaat waaruit blijkt:
      - a) dat aan deze dierenarts geen feiten ter kennis zijn gekomen die erop wijzen dat in de laatste drie jaren endemische runderleukose is voorgekomen in het rundveebeslag waaruit de dieren afkomstig zijn en dat de eigenaar van het rundveebeslag heeft verklaard dat hij geen kennis heeft gehad van dergelijke feiten, en dat hij voorts ook schriftelijk verklaard heeft dat de voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde dieren geboren en gefokt zijn in het bedoelde rundveebeslag of er gedurende de twaalf maanden voorafgaand aan het onderzoek een integrerend deel van hebben uitgemaakt;
      - b) dat alle runderen van meer dan 24 maanden oud op de datum van de test die deel uitmaken van het rundveebeslag waaruit de dieren afkomstig zijn, in de laatste twaalf maanden negatief hebben gereageerd op een test uitgevoerd overeenkomstig bijlage G.
    2. Volgens de procedure van artikel 12 kunnen andere Lid-Staten dan die bedoeld in lid 1 gemachtigd

worden dezelfde eisen voor hun grondgebied of, wat het Verenigd Koninkrijk betreft, voor Noord-Ierland toe te passen, indien daar een plan voor de uitroeiing van endemische runderleukose wordt uitgevoerd uit hoofde van Beschikking 87/58/EEG of indien wordt aangetoond dat zij op de dag dat de kwestie bij het Permanent Veterinair Comité aanhangig wordt gemaakt, daar sedert ten minste twee jaar een minimumuitroeiprogramma uitvoeren en daarbij de volgende minimumeisen in acht nemen:

- alle tumoren in de organen en het lymfestelsel bij runderen moeten worden aangemeld en histologisch worden onderzocht door een veterinaire laboratorium dat onder rechtstreeks toezicht staat van een van de in bijlage G genoemde laboratoria;
- alle runderen van beslagen die in besmettelijk contact zijn geweest met een dier waarbij een leukosetumor is geconstateerd, worden onderworpen aan een test ter opsporing van endemische runderleukose die wordt uitgevoerd overeenkomstig bijlage G in een laboratorium dat onder rechtstreeks toezicht staat van een van de in genoemde bijlage genoemde laboratoria;
- in een beslag waarin bij een dier een leukosetumor is aangetroffen en waarin de aanwezigheid van endemische runderleukose middels diagnose is bevestigd, kunnen de besmette dieren genoemd beslag slechts verlaten om onder toezicht van de bevoegde veterinaire autoriteiten te worden geslacht. Het beslag dient onder officieel toezicht te blijven totdat elk dier van meer dan 24 maanden oud negatief heeft gereageerd op ten minste twee tests die met tussenpozen van ten minste vier maanden zijn uitgevoerd overeenkomstig bijlage G in een laboratorium dat onder rechtstreeks toezicht staat van een van de in genoemde bijlage genoemde laboratoria.

De aanvullende voorwaarden waaronder deze uitbreiding voor elke betrokken Lid-Staat of voor elk betrokken gedeelte van hun grondgebied zou kunnen plaatsvinden, kunnen worden gepreciseerd in het in de eerste alinea bedoelde besluit.”;

7. in bijlage E, aan het einde van punt a), wordt het volgende toegevoegd:

„— endemische runderleukose;”;

8. in bijlage F, model I:

a) in punt V:

aa) na punt d) de volgende tekst invoegen:

„e) — zij zijn sedert de laatste twaalf maanden⁽⁵⁾, of indien het dieren betreft die niet ouder zijn dan twaalf maanden, sedert hun geboorte, gehouden in een beslag waarin volgens de aan ondergetekende bekende feiten en de verzekering gegeven door de eigenaar sedert de laatste drie jaar⁽⁵⁾ geen enkel geval van endemische runderleukose is geconstateerd⁽²⁾ ⁽¹²⁾;

- zij zijn afkomstig uit een beslag waar niets de conclusie wettigt dat er de laatste drie jaar endemische runderleukose heeft geheerst⁽²⁾;
- op de datum van het onderzoek hebben alle runderen van meer dan 24 maanden oud, tijdens de laatste twaalf maanden⁽⁵⁾ een test⁽¹³⁾ ondergaan⁽²⁾ ⁽¹²⁾ waarop zij negatief hebben gereageerd;
- binnen de voorgeschreven termijn van 30 dagen⁽⁵⁾ hebben zij negatief gereageerd⁽²⁾ ⁽⁵⁾ ⁽¹¹⁾ op een individuele test⁽¹³⁾ ter opsporing van endemische runderleukose;
- zij zijn bestemd om te worden gemest⁽²⁾ ⁽¹¹⁾.”;

bb) de punten e) tot en met i) worden respectievelijk f) tot en met j);

- b) na voetnoot⁽¹⁰⁾ de volgende voetnoten toevoegen:

„⁽¹¹⁾ Deze uitzondering geldt slechts voor mannelijke dieren van minder dan 30 maanden oud die bestemd zijn om te worden gemest, voor zover deze dieren van een speciaal merk zijn voorzien en in het land van bestemming een bijzondere controle ondergaan.

⁽¹²⁾ Deze aanduiding is slechts vereist voor raszuivere fokdieren, die uitsluitend bestemd zijn voor de reproductie en die van veel waarde zijn.

⁽¹³⁾ De individuele test is uitgevoerd overeenkomstig bijlage G.”;

9. de bijlage bij deze richtlijn wordt toegevoegd.

Artikel 2

Per 1 juli 1990 wordt Richtlijn 64/432/EEG als volgt gewijzigd:

1. in artikel 3, lid 2, wordt punt j) geschrapt;
2. in artikel 3, lid 3, wordt punt d) vervangen door het volgende punt d) en worden de punten e) en f) toegevoegd:
  - „d) afkomstig zijn uit een beslag dat vrij is van endemische runderleukose in de zin van artikel 2, punt s);
  - e) niet alleen voldoen aan de voorwaarde onder d) maar, indien zij ouder zijn dan twaalf maanden, voorts binnen 30 dagen vóór hun inlading negatief hebben gereageerd op een overeenkomstig bijlage G uitgevoerde individuele test;

f) niet aan de vereisten van de punten d) en e) worden onderworpen wanneer het gaat om runderen van minder dan 30 maanden oud die voor de vleesproductie bestemd zijn en indien zij:

- i) afkomstig zijn van een beslag waar in de voorafgaande twee jaren geen geval van endemische runderleukose gemeld en bevestigd is;
- ii) bij inlading van een speciaal merk zijn voorzien en tot het slachten onder toezicht blijven,

mits de Lid-Staat van bestemming alle maatregelen treft om besmetting van de eigen beslagen te voorkomen.”;

3. in artikel 7, lid 1, wordt punt G geschrapt;

4. in artikel 8, lid 2, wordt de laatste alinea geschrapt;

5. artikel 8 bis wordt geschrapt;

6. in bijlage F, model I:

— wordt punt V, e) vervangen door:

„e) — zij zijn sedert de laatste twaalf maanden ⁽⁵⁾ of, indien het dieren betreft die nog geen twaalf maanden oud zijn ⁽⁵⁾ sedert hun geboorte, gehouden in een beslag dat vrij is van endemische runderleukose ⁽²⁾ ⁽¹¹⁾;

— zij hebben bij een binnen de voorgeschreven termijn van dertig dagen ⁽⁵⁾ uitgevoerde individuele test ⁽¹²⁾ ter opsporing van endemische runderleukose negatief gereageerd ⁽²⁾ ⁽¹¹⁾;

— wordt voetnoot ⁽¹¹⁾ vervangen door:

„⁽¹¹⁾ Deze uitzondering geldt slechts voor mestrunderen van minder dan 30 maanden oud, voor zover deze dieren

— afkomstig zijn van een bestand waarin gedurende de laatste twee jaren geen gevallen van endemische runderleukose zijn gemeld en bevestigd,

— van een speciaal merk zijn voorzien en in het land van bestemming aan een bijzondere controle zijn onderworpen.”;

— wordt voetnoot ⁽¹²⁾ geschrapt;

— wordt voetnoot ⁽¹³⁾ voetnoot ⁽¹²⁾.”.

Artikel 3

1. — Om hun beslag als vrij van endemische runderleukose te kunnen kwalificeren, voeren de Lid-Staten een programma uit waarbij hun beslagen worden onderworpen aan een der in bijlage G van Richtlijn 64/432/EEG genoemde tests.

2. — De Lid-Staten stellen de Commissie ten minste eenmaal per jaar in kennis van het verloop van hun programma, alsmede van de resultaten van de toepassing ervan.

Artikel 4

De Raad stelt, op voorstel van de Commissie, vóór 1 januari 1990 de criteria vast op grond waarvan een Lid-Staat of een deel van het grondgebied van een Lid-Staat kan worden erkend als vrij van endemische runderleukose. Voorts bepaalt hij aan welke voorwaarden moet worden voldaan om deze status te kunnen handhaven, alsmede welke voorschriften van toepassing zijn op het handelsverkeer uit gebieden of Lid-Staten die vrij zijn van endemische runderleukose.

Artikel 5

De Lid-Staten doen de nodige bepalingen in werking treden om te voldoen aan:

— de artikelen 1 en 3: uiterlijk per 1 juli 1988,

— artikel 2: uiterlijk per 1 juli 1990.

Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 6

Richtlijn 80/1102/EEG ⁽¹⁾ wordt ingetrokken.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 14 juni 1988.

Voor de Raad

De Voorzitter

I. KIECHLE

⁽¹⁾ PB nr. L 325 van 1. 12. 1980, blz. 18.

BIJLAGE

„BIJLAGE G

TESTS VOOR HET OPSPOREN VAN ENDEMISCHE RUNDERLEUKOSE

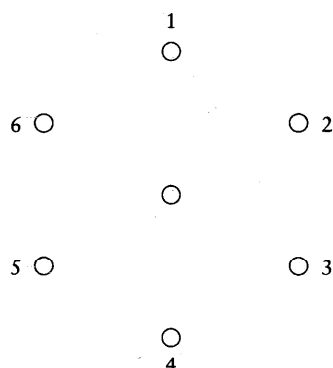
Het opsporen van endemische runderleukose geschiedt door middel van de immunodiffusietest onder de onder A en B beschreven voorwaarden of door middel van de enzyme-linked immunosorbent assay (Elisa) onder de onder C beschreven voorwaarden. De immunodiffusiemethode wordt uitsluitend gebruikt voor de individuele tests.

In geval van naar behoren gemotiveerde betwisting van het resultaat van de tests wordt een aanvullende controle uitgevoerd door middel van een immunodiffusietest.

A. Agar-gel-immunodiffusietest op endemische runderleukose

1. Het bij deze test te gebruiken antigeen moet de glycoproteïnen van het runderleukosevirus bevatten. Het antigeen moet gestandaardiseerd zijn ten opzichte van een standaardserum (E.I.-serum) dat wordt betrokken bij het Statens Veterinære Serumlaboratorium, Bülovsvej 27, 1870 Kopenhagen V.
2. De hieronder vermelde overheidsinstellingen moeten worden belast met het standaardiseren van het eigen standaardantigeen ten opzichte van het officiële EEG-standaardserum (E.I.-serum) dat wordt betrokken bij het Statens Veterinære Serumlaboratorium te Kopenhagen:
  - a) Duitsland: Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, Tübingen;
  - b) België: Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek, Brussel;
  - c) Frankrijk: Laboratoire national de pathologie bovine, Lyon;
  - d) Groothertogdom Luxemburg: —
  - e) Italië: Istituto zooprofilattico sperimentale, Perugia;
  - f) Nederland: Centraal Diergeneeskundig Instituut, Afdeling Rotterdam;
  - g) Denemarken: Statens Veterinære Serumlaboratorium, Kopenhagen;
  - h) Ierland: Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Dublin;
  - i) Verenigd Koninkrijk:
    1. Groot-Brittannië: The Central Veterinary Laboratory, Weybridge, England;
    2. Noord-Ierland: The Veterinary Research Laboratory, Stormont, Belfast;
  - j) Spanje: Laboratorio de Sanidad y Producción Animal de Barcelona;
  - k) Portugal: Laboratório Nacional de Investigação Veterinária, Lisboa.
3. Ten minste eenmaal per jaar dienen de standaardantigenen die in het laboratorium worden gebruikt te worden voorgelegd aan de hierboven in punt 2 vermelde EEG-referentielaboratoria om er opnieuw ten opzichte van het officiële EEG-standaardserum te worden getoetst. Bovendien kan het gebruikte antigeen ook worden gestandaardiseerd volgens de onder B beschreven methode.
4. Voor de uitvoering van deze test zijn de volgende reagentia vereist:
  - a) antigeen: het antigeen moet glycoproteïnen bevatten die specifiek zijn voor het endemische runderleukosevirus dat is gestandaardiseerd ten opzichte van het officiële EEG-serum;
  - b) het testserum;
  - c) een controleserum waarvan bekend is dat het positief is;
  - d) agar-gel
    - 0,8 % agar,
    - 8,5 % NaCl,
    - 0,05 M Tris-bufferoplossing pH 7,2.
 15 ml agar moet in een petrischaal met een diameter van 85 mm worden overgebracht, zodat het laagje agar een dikte heeft van 2,6 mm.
5. In de agar moeten zeven vochtvrije putjes worden gemaakt tot op de bodem van het schaalpje, en wel zodanig dat één putje in het midden ligt en de zes overige in een cirkel er omheen.
  - Diameter van het centrale putje: 4 mm.
  - Diameter van de perifere putjes: 6 mm.
  - Afstand tussen het centrale en de perifere putjes: 3 mm.

6. Het centrale putje moet worden gevuld met het standaardantigeen, de perifere putjes 1 en 4 (zie schema) met positief serum en de putjes 2, 3, 5 en 6 met testserum. De putjes moeten worden gevuld totdat de meniscus verdwijnt.

7. Dit resulteert in onderstaande hoeveelheden reagentia:

Antigeen: 32 microliter.
 Controleserum: 73 microliter.
 Testserum: 73 microliter.

8. Gedurende 72 uur bij kamertemperatuur (20 – 27 °C) incuberen in een gesloten vochtige kamer.
9. Aflezing van de test is reeds mogelijk 24 en 48 uur na het begin van de incubatie, maar het definitieve resultaat wordt pas na 72 uur verkregen:
- een testserum is positief indien het een specifieke precipitatielijns vormt met het B.L.V.-antigeen en een volledig identieke lijn met het controleserum;
  - een testserum is negatief indien het geen specifieke lijn vormt met het B.L.V.-antigeen en indien het de lijn van het controleserum niet buigt;
  - de reactie wordt geacht geen uitsluitsel te geven indien:
    - de lijn van het controleserum wel in de richting van het B.L.V.-antigeen wordt gebogen maar het testserum toch geen duidelijke precipitatielijns vormt met het antigeen
    - of
    - de reactie niet duidelijk positief of negatief is.
 Indien de reactie geen uitsluitsel geeft kan de test worden overgedaan, eventueel met geconcentreerd serum.

B. Methode voor standaardisatie van het antigeen

Uitrusting en materiaal:

- 40 ml agar (1,6%) in 0,05 M Tris/HCl-bufferoplossing, pH 7,2 met 8,5% NaCl;
- 15 ml runderleukosenserum met alleen antilichamen die gericht zijn tegen de glycoproteïnen van het runderleukosevirus, verdunning 1:10 in 0,05 M Tris/HCl-bufferoplossing, pH 7,2 met 8,5% NaCl;
- 15 ml runderleukosenserum, met alleen antilichamen die gericht zijn tegen de glycoproteïnen van het runderleukosevirus, verdunning 1:5 in 0,05 M Tris/HCl-bufferoplossing, pH 7,2 met 8,5% NaCl;
- vier plastic petrischaaltjes met een diameter van 85 mm;
- een buisje met een diameter van 4–6 mm;
- een referentie-antigeen;
- het te standaardiseren antigeen;
- een waterbad (56 °C).

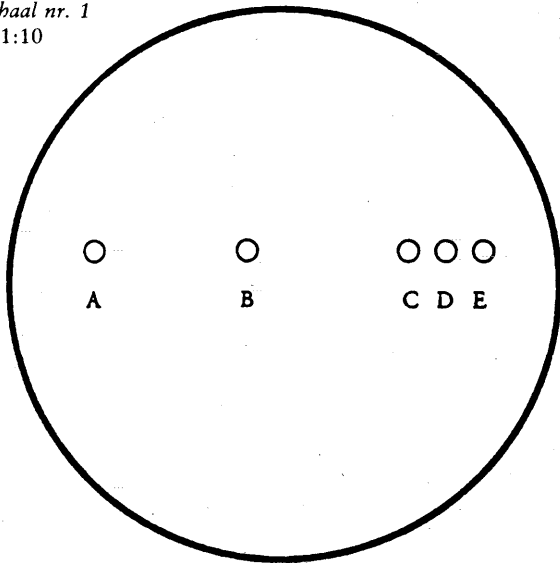
Procedure:

De agar (1,6%) oplossen in de Tris/HCl-buffervloeistof door het mengsel voorzichtig te verwarmen tot 100 °C. Daarna gedurende één uur in het waterbad (56 °C) plaatsen. Ook het verdunde runderleukosenserum in het waterbad (56 °C) plaatsen.

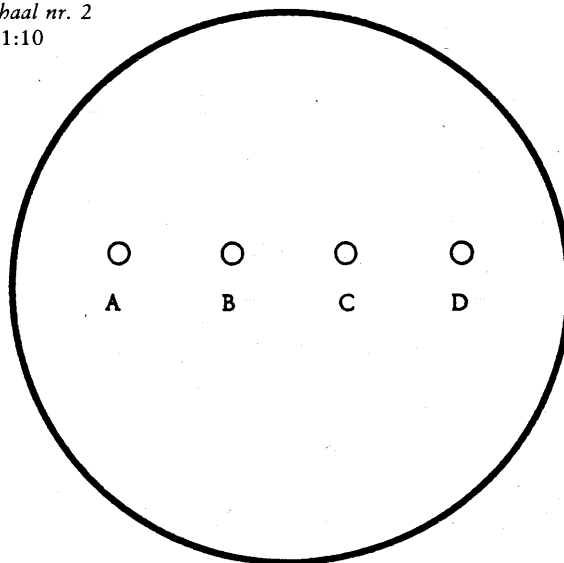
Vervolgens 15 ml van de agaroplossing (56 °C) vermengen met de 15 ml runderleukosenserum (1:10), snel schudden en het mengsel in twee petrischaaltjes gieten, 15 ml in elk schaalje. Deze procedure herhalen met het runderleukosenserum in de verdunning 1:5.

Wanneer de agar hard is geworden dienen daarin met het buisje putjes te worden gemaakt volgens onderstaand schema:

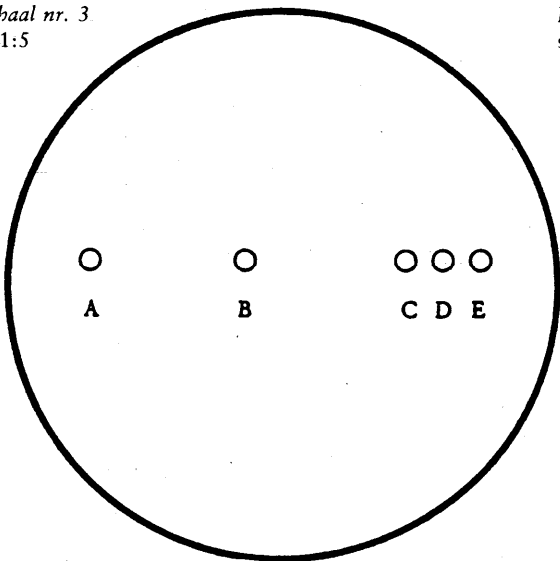
Petrischaal nr. 1
serum 1:10

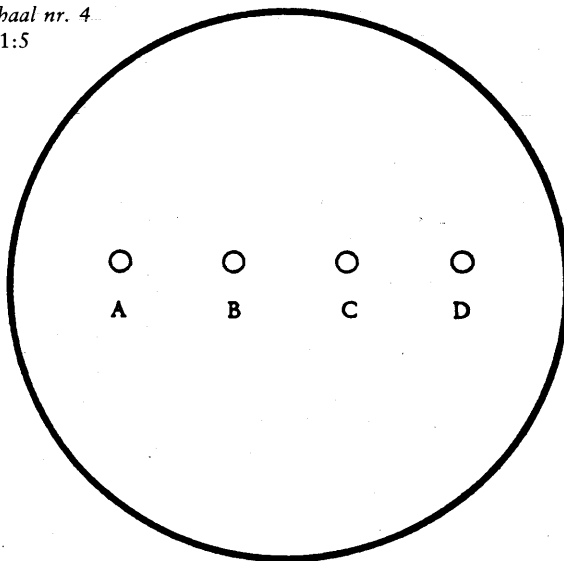
Petrischaal nr. 2
serum 1:10

Petrischaal nr. 3
serum 1:5

Petrischaal nr. 4
serum 1:5

Toevoeging van antigeen:

I. Petrischaaltjes 1 + 3

- A = onverdund referentie-antigeen
- B = referentie-antigeen in de verdunning 1:2
- C + E = referentie-antigeen
- D = onverdund antigeen dat moet worden gestandaardiseerd

II. Petrischaaltjes 2 + 4

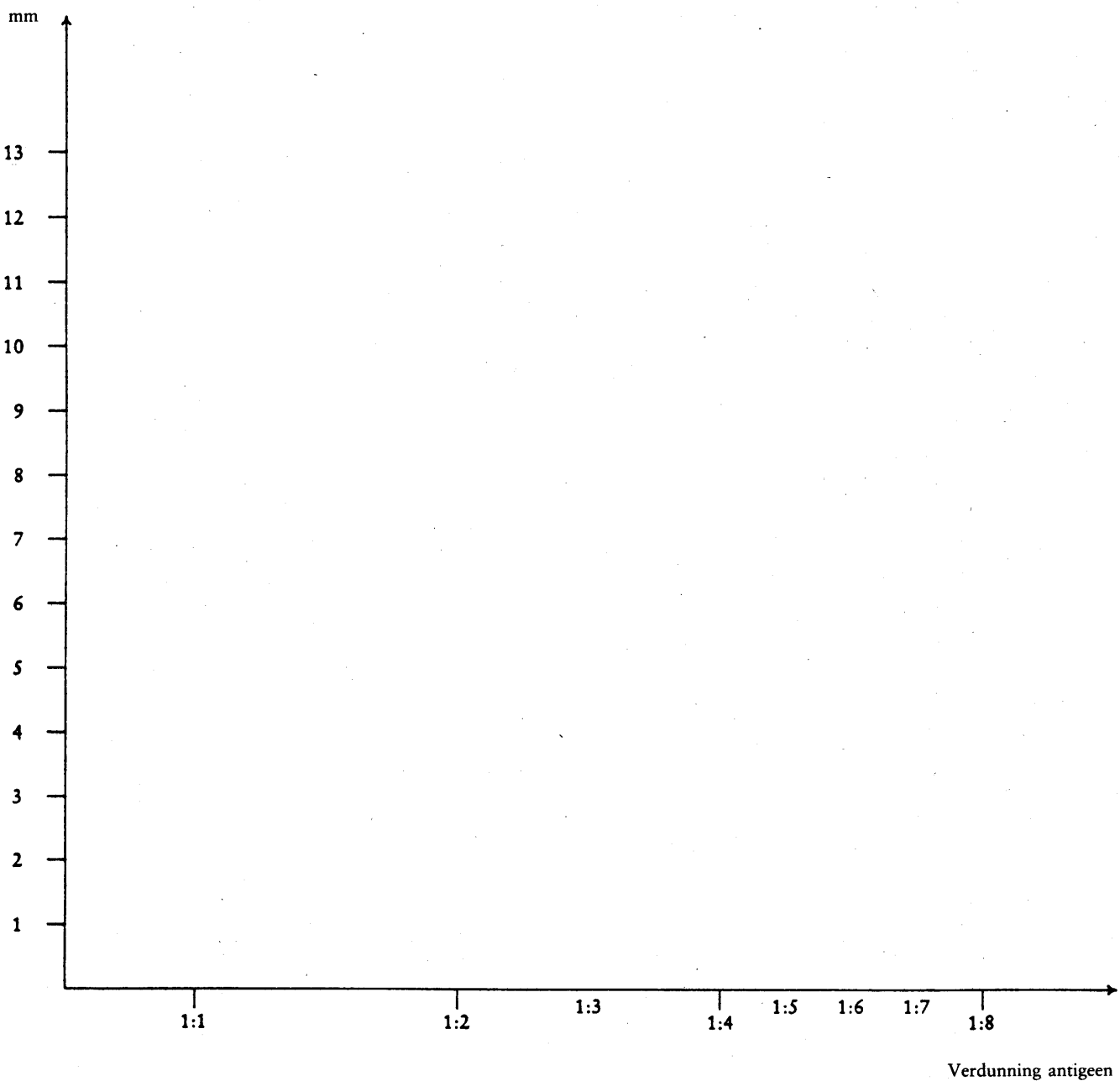
- A = onverdund te standaardiseren antigeen
- B = te standaardiseren antigeen in de verdunning 1:2
- C = te standaardiseren antigeen in de verdunning 1:4
- D = te standaardiseren antigeen in de verdunning 1:8.

Aanvullende aanwijzingen

1. Met het oog op een optimale precipitatie moet het experiment worden uitgevoerd met twee verschillende verdunningen van het serum (1:5 en 1:10).
2. Indien de precipitatie-diameter met beide verdunningen te klein is moet het serum verder worden verdund.
3. Indien de precipitatie-diameter met beide verdunningen te groot is en te onduidelijk moet een minder sterke verdunning van het serum worden genomen.
4. De uiteindelijke concentratie van de agar bedraagt 0,8%, die van de sera 5 respectievelijk 10%.
5. De gemeten diameters dienen op bijgevoegd coördinatenstelsel te worden geplote. De verdunning van het te standaardiseren antigeen die dezelfde diameter heeft als het referentie-antigeen is de aan te houden verdunning.

Diameter

C. Enzyme-linked immunosorbent assay (Elisa) voor het opsporen van endemische runderleukose

1. Bij toepassing van de Elisa-methode moet gebruik worden gemaakt van de volgende materialen en reagentia:
  - a) microtiterplaten, cuvettes, of ander vast dragermateriaal;
  - b) het antigeen wordt met of zonder behulp van polyklonale of monoklonale antilichamen op de vaste drager gefixeerd. Indien directe coating van de vaste drager met het antigeen wordt toegepast, moeten alle positief reagerende monsters met behulp van een controleantigeen opnieuw worden onderzocht. Behalve wanneer met runderleukosevirus-antigenen wordt gewerkt, moet het controleantigeen steeds identiek zijn aan het gebruikte antigeen. Indien coating van de vaste drager met antilichamen wordt toegepast, mogen de antilichamen alleen reacties aangaan met runderleukosevirus-antigenen, en niet met andere antigenen;
  - c) de te testen biologische vloeistof (serum of melk);
  - d) een positief en negatief controleserum;
  - e) een conjugaat, namelijk een conjugaat van een antibovine-immunoglobuline met biotine of een enzymconjugaat, of een conjugaat van een anti-runderleukosevirus-immunoglobuline met biotine of een enzymconjugaat;
  - f) avidine — een enzym voor testmethoden waarbij gebruik wordt gemaakt van immunoglobuline-biotinepreparaten;
  - g) een op het gebruikte enzym afgestemd substraat;
  - h) een remmingsoplossing;
  - i) bufferoplossingen voor de verdunning van de te onderzoeken monsters, de bereiding van reagentia en het spoelen van de vaste dragers;
  - j) een afleessysteem met adequate, op het gebruikte substraat afgestemde filters.

2. Standaardisatie en gevoeligheid van de testmethode

De gebruikte Elisa-testmethode moet zo gevoelig zijn dat E 4-serum een positieve reactie te zien geeft, wanneer het (voor serummonsters) tien keer of (voor melkmonsters) 250 keer sterker is verdund dan de verdunning die met gegroepeerde individuele monsters wordt verkregen.

Indien een testmethode wordt toegepast waarbij (serum- en melk-) monsters individueel worden onderzocht, moet het E 4-serum in de verdunning 1:10 (in negatief serum) of 1:250 (in negatieve melk) een positieve reactie te zien geven, wanneer het in een zelfde verdunningsgraad wordt onderzocht als de individuele monsters.

Het E 4-serum moet bij het nationale veterinaire laboratorium in Kopenhagen worden betrokken.

3. Voorwaarden voor het gebruik van de Elisa-test

De Elisa-methode kan worden gebruikt aan de hand van een melkmonster uit de melkaanvoer van een bedrijf dat ten minste voor 30 % uit melkkoeien in de lactatieperiode bestaat, en wel op voorwaarde dat het monster betrekking heeft op de melkproductie van ten minste 50 koeien en op een concentratie van melkwei van melk die is ingezameld op een aantal koeien dat tussen de 20 en maximaal 50 ligt, en dat, wanneer de melkaanvoer afkomstig is van meer dan 50 koeien, het aantal monsters evenredig wordt verhoogd.

De Elisa-methode kan ook worden uitgevoerd aan de hand van een bloedmonster dat op maximaal 50 dieren wordt genomen.

Indien gebruik wordt gemaakt van deze mogelijkheid, moeten maatregelen getroffen worden om een verband te kunnen leggen tussen de genomen monsters en de dieren waarvan de onderzochte melk of sera afkomstig zijn.

Indien een van de monsters positief reageert, moet het beslag onder officieel toezicht blijven totdat een negatief resultaat is geconstateerd voor ten minste twee individuele tests die, met een tussenpoos van ten minste vier maanden, zijn uitgevoerd op alle runderen ouder dan zes maanden, zulks overeenkomstig voornoemde bepalingen en in een laboratorium dat onder rechtstreeks toezicht staat van het onder A vermelde laboratorium.”

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 14 juni 1988

tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in diepgevroren sperma van runderen en de invoer daarvan

(88/407/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de bepalingen inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens zijn opgenomen in Richtlijn 64/432/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3768/85 ⁽⁵⁾; dat Richtlijn 72/462/EEG ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3768/85, voorts bepalingen bevat inzake veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens uit derde landen;

Overwegende dat deze bepalingen het, voor wat het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van runderen en varkens uit derde landen betreft, mogelijk hebben gemaakt te verzekeren dat het land van herkomst het in acht nemen van veterinairerechtelijke criteria waarborgt, waardoor het risico van verspreiding van dierziekten bijna volledig kan worden uitgeschakeld; dat er echter een bepaald risico voor verspreiding van deze ziekten bestaat in het geval van het handelsverkeer in sperma;

Overwegende dat het in het kader van het beleid van de Gemeenschap tot harmonisatie van de nationale veterinairerechtelijke bepalingen inzake het intracommunautaire handelsverkeer in dieren en de produkten daarvan van nu af aan noodzakelijk is een geharmoniseerde regeling in het leven te roepen voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van sperma van runderen;

Overwegende dat voor het intracommunautaire handelsverkeer in sperma de Lid-Staat waar het sperma wordt gewon-

nen, gehouden moet zijn te waarborgen dat het sperma wordt * gewonnen en behandeld in erkende en onder toezicht staande centra, dat het afkomstig is van dieren met een gezondheidsstatus die risico's van verspreiding van dierziekten vermijdt, dat het sperma is gewonnen, behandeld, opgeslagen en vervoerd overeenkomstig normen die het mogelijk maken de gezondheidsstatus te behouden en dat het vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat tijdens het vervoer naar het land van bestemming om de eerbiediging van deze waarborgen te verzekeren;

Overwegende dat het uiteenlopende beleid dat in de Gemeenschap wordt gevoerd op het gebied van de vaccinatie tegen bepaalde ziekten het handhaven rechtvaardigt van in de tijd beperkte afwijkingen die de Lid-Staten toestaan ten aanzien van bepaalde ziekten een extra bescherming tegen deze ziekten te verlangen;

Overwegende dat met het oog op de invoer in de Gemeenschap van sperma uit derde landen een lijst van derde landen op de grondslag van gezondheidsnormen dient te worden opgesteld; dat onverminderd het bestaan van deze lijst de Lid-Staten de invoer van sperma slechts zouden dienen toe te staan indien het sperma afkomstig is van spermacentra die aan bepaalde normen voldoen en die onder officieel toezicht staan; dat bovendien, al naar gelang van de omstandigheden, specifieke veterinairerechtelijke normen voor landen die op de lijst voorkomen dienen te worden vastgesteld; dat voorts om het in acht nemen van die normen na te gaan controles ter plaatse kunnen worden gehouden;

Overwegende dat in een procedure dient te worden voorzien om de geschillen te regelen die tussen Lid-Staten kunnen ontstaan over de gegrondheid van de erkenning van een spermacentrum;

Overwegende dat de Lid-Staten een partij sperma kunnen weigeren wanneer is vastgesteld dat die niet voldoet aan het bepaalde in deze richtlijn; dat dit sperma, indien veterinairerechtelijke redenen zich daartegen niet verzetten en indien de afzender of zijn lasthebber daarom verzoekt, moet kunnen worden teruggezonden; dat deze laatsten voorts de gelegenheid dient te worden geboden kennis te nemen van de redenen die ten grondslag liggen aan een verbod of een beperking en het advies van een deskundige in te winnen;

Overwegende dat om het overbrengen van bepaalde besmettelijke ziekten te voorkomen een invoercontrole dient plaats te vinden zodra een partij sperma het grondgebied van de Gemeenschap binnenkomt, behalve indien het gaat om extern douanevervoer;

⁽¹⁾ PB nr. C 267 van 6. 10. 1983, blz. 5.⁽²⁾ PB nr. C 342 van 19. 12. 1983, blz. 11.⁽³⁾ PB nr. C 140 van 28. 5. 1984, blz. 6.⁽⁴⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64.⁽⁵⁾ PB nr. L 362 van 31. 12. 1985, blz. 8.⁽⁶⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28.

Overwegende dat na deze controle, in het geval van intern douanevervoer, de door de Lid-Staten te nemen maatregelen moeten worden omschreven;

Overwegende dat een Lid-Staat dient te worden toegestaan spoedmaatregelen te treffen indien zich in een andere Lid-Staat of een derde land besmettelijke ziekten voordoen; dat de gevaren van dergelijke ziekten en de beschermende maatregelen waartoe deze ziekten nopen in de gehele Gemeenschap op dezelfde wijze dienen te worden beoordeeld; dat er te dien einde een communautaire spoedprocedure in het leven dient te worden geroepen, in het kader van het Permanent Veterinair Comité, volgens welke de nodige maatregelen moeten worden getroffen;

Overwegende dat het treffen van bepaalde maatregelen ter uitvoering van deze richtlijn aan de Commissie dient te worden overgelaten; dat daartoe dient te worden voorzien in een procedure waarbij een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten tot stand wordt gebracht in het kader van het Permanent Veterinair Comité;

Overwegende dat deze richtlijn niet van invloed is op het handelsverkeer in sperma dat is geproduceerd vóór de datum waarop de Lid-Staten aan de richtlijn moeten voldoen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

In deze richtlijn worden de veterinaire rechtelijke voorwaarden vastgesteld waaraan bij het intracommunautaire handelsverkeer in diepgevroren sperma van runderen en de invoer daarvan uit derde landen, moet worden voldaan.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn zijn, zo nodig, de definities van toepassing die voorkomen in de artikelen 2 van de Richtlijnen 64/432/EEG en 72/462/EEG.

Voorts wordt verstaan onder:

- a) „sperma”: het bewerkte of verdunde ejaculaat van een als landbouwhuisdier gehouden rund;
- b) „spermacentrum”: een officieel erkende en gecontroleerde inrichting op het grondgebied van een Lid-Staat of een derde land, waar sperma wordt gewonnen voor gebruik bij kunstmatige inseminatie;
- c) „officiële dierenarts”: de door de bevoegde centrale instantie van een Lid-Staat of van een derde land aangewezen dierenarts;
- d) „dierenarts van het centrum”: de dierenarts verantwoordelijk voor het dagelijks in acht nemen in het centrum van de voorschriften die deze richtlijn behelst;

- e) „partij”: een hoeveelheid sperma waarvoor één enkel certificaat is afgegeven;
- f) „land van herkomst”: de Lid-Staat of het derde land waar het sperma is verkregen en van waaruit het naar een Lid-Staat wordt verzonden;
- g) „erkend laboratorium”: een op het grondgebied van een Lid-Staat of van een derde land gelegen laboratorium dat door de bevoegde veterinaire instantie is aangewezen om de bij deze richtlijn vereiste tests uit te voeren;
- h) „winning”: een hoeveelheid sperma die op een bepaald moment van een donor is verkregen.

HOOFDSTUK II

Intracommunautair handelsverkeer

Artikel 3

Iedere Lid-Staat ziet erop toe dat alleen sperma dat aan de volgende algemene voorwaarden voldoet, van zijn grondgebied naar het grondgebied van een andere Lid-Staat wordt verzonden:

- a) het moet verkregen en voor gebruik bij kunstmatige inseminatie behandeld zijn in een overeenkomstig artikel 5, lid 1, voor het intracommunautaire handelsverkeer uit gezondheidsoogpunt erkend spermacentrum;
- b) het moet afkomstig zijn van runderen die qua gezondheidsstatus voldoen aan het bepaalde in bijlage B;
- c) het moet verkregen, behandeld, opgeslagen en vervoerd zijn overeenkomstig het bepaalde in de bijlagen A en C;
- d) het moet tijdens het transport naar het land van bestemming vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat overeenkomstig artikel 6, lid 1.

Artikel 4

1. Onverminderd lid 2 staan de Lid-Staten tot en met 31 december 1992 het binnenbrengen toe van sperma van stieren die negatief hebben gereageerd op de serumneutralisatie- of de Elisa-test voor de opsporing van infectieuze bovine rhinotracheïtis of infectieuze pustuleuze vulvovaginitis of die positief hebben gereageerd na inenting overeenkomstig deze richtlijn.

De Lid-Staten mogen tot en met 31 december 1992 het binnenbrengen toestaan van sperma van stieren die positief hebben gereageerd op een serumneutralisatie- of een Elisa-test voor de opsporing van infectieuze bovine rhinotracheïtis of infectieuze pustuleuze vulvovaginitis en die niet ingeënt werden overeenkomstig deze richtlijn.

Elke partij moet in dat geval een onderzoek door inoculatie van een levend dier en/of een virusisolatietest hebben

ondergaan. Deze eis geldt niet voor sperma van dieren die vóór een eerste vaccinatie in het inseminatiecentrum negatief hebben gereageerd op de in de eerste alinea bedoelde tests.

Deze onderzoeken kunnen met wederzijdse instemming in het land van herkomst of in het land van bestemming worden uitgevoerd.

Vóór 1 januari 1992 beziet de Raad de bepalingen van dit lid opnieuw op de grondslag van een verslag van de Commissie vergezeld van eventuele voorstellen.

2. De Lid-Staten waar alle centra uitsluitend dieren bevatten die negatief hebben gereageerd op de serumneutralisatie- of de Elisa-test, mogen weigeren dat sperma afkomstig van centra die deze status niet bezitten, op hun grondgebied wordt binnengebracht.

Volgens de procedure van artikel 19 kan besloten worden de geldigheid van genoemde bepalingen tot een gedeelte van het grondgebied van een Lid-Staat uit te breiden indien in alle centra binnen dat gedeelte van het grondgebied uitsluitend dieren aanwezig zijn die negatief gereageerd hebben op de serumneutralisatie- of de Elisa-test.

3. Onverminderd andere communautaire bepalingen, mogen Lid-Staten die niet inenten tegen mond- en klauwzeer zich niet verzetten tegen het binnenbrengen op hun grondgebied van sperma van overeenkomstig deze richtlijn ingeënt dieren.

In dat geval kan ten hoogste 10 % van het sperma van elke voor het handelsverkeer bestemde winning (minimaal vijf paillettes) worden onderworpen aan een virusisolatietest op mond- en klauwzeer in een laboratorium van de Lid-Staat van bestemming of een door die Lid-Staat aangewezen laboratorium. Bij een positief resultaat kan het binnenbrengen van het sperma worden geweigerd.

Artikel 5

1. De Lid-Staat waar het spermacentrum gevestigd is, ziet erop toe dat de in artikel 3, onder a), bedoelde erkenning alleen wordt verleend wanneer aan het bepaalde in bijlage A is voldaan en wanneer het spermacentrum bij machte is om aan de andere voorschriften van deze richtlijn te voldoen.

De Lid-Staat ziet er eveneens op toe dat de officiële dierenarts nagaat of deze voorschriften worden nageleefd en trekt de erkenning in indien niet langer aan een of meer van de voorschriften wordt voldaan.

2. Alle erkende spermacentra worden geregistreerd en aan elk centrum wordt een veterinair registratienummer toegekend. Elke Lid-Staat doet de andere Lid-Staten en de Commissie de lijst toekomen van spermacentra met hun veterinaire registratienummer en deelt, in voorkomend geval, mede dat een erkenning is ingetrokken.

Indien een Lid-Staat van mening is dat een spermacentrum in een andere Lid-Staat niet of niet meer aan de erkenningsvoorwaarden voldoet, stelt hij de bevoegde instantie van die Lid-Staat daarvan in kennis. Deze laatste neemt alle nodige maatregelen en deelt de bevoegde instantie van de eerstgenoemde Lid-Staat mede welke besluiten worden genomen en op welke gronden.

Indien de eerstgenoemde Lid-Staat vreest dat de nodige maatregelen niet zijn genomen of dat de genomen maatregelen ontoereikend zijn, stelt hij de Commissie daarvan in kennis; de Commissie vraagt dan het advies van een of meer veterinaire deskundigen. In het licht van dat advies kunnen de Lid-Staten volgens de procedure van artikel 19 worden gemachtigd het toelaten van sperma uit het betrokken centrum voorlopig te verbieden.

Deze machtiging kan overeenkomstig de procedure van artikel 19 worden ingetrokken op grond van een nieuw advies van een of meer veterinaire deskundigen.

De veterinaire deskundigen moeten de nationaliteit bezitten van een andere Lid-Staat dan de bij het geschil betrokken Lid-Staten.

De algemene voorschriften voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 18.

Artikel 6

1. De Lid-Staten geven slechts toestemming tot het toelaten van sperma tegen overlegging van een door een officiële dierenarts uit de Lid-Staat van herkomst opgesteld gezondheidscertificaat volgens het model in bijlage D.

Het certificaat moet:

- a) zijn opgesteld in ten minste één van de officiële talen van de Lid-Staat van herkomst en in één van de officiële talen van de Lid-Staat van bestemming;
- b) in de oorspronkelijke vorm bij de partij blijven tot de bestemming is bereikt;
- c) bestaan uit slechts één blad;
- d) zijn opgesteld voor één enkele geadresseerde.

2. a) De Lid-Staat van bestemming mag het toelaten van partijen verbieden, indien uit de controle van de documenten blijkt dat niet is voldaan aan het bepaalde in artikel 3.

b) De Lid-Staat van bestemming mag de nodige maatregelen nemen, afzondering van de partijen daaronder begrepen, om met zekerheid te kunnen vaststellen of verdacht sperma al dan niet aangetast is door of besmet is met ziektekiemen.

c) In de krachtens het bepaalde onder a) of b) genomen besluiten dient te worden bepaald dat terugzending

van het sperma, op verzoek van de afzender of van zijn lasthebber, is toegestaan, voor zover daartegen uit oogpunt van de diergezondheid geen bezwaren bestaan.

3. Indien het toelaten van het sperma om één van de in lid 2, onder a) en b), vermelde redenen verboden is en de Lid-Staat van herkomst niet binnen 30 dagen toestemming verleent voor terugzending, mag de bevoegde veterinaire instantie van de Lid-Staat van bestemming opdracht geven het sperma te vernietigen.

4. De door de bevoegde veterinaire instantie krachtens de leden 2 en 3 genomen besluiten moeten met opgave van redenen ter kennis worden gebracht van de afzender of diens lasthebber.

Artikel 7

1. Deze richtlijn laat de mogelijkheden die het in de Lid-Staten geldende recht biedt om in beroep te gaan tegen de krachtens deze richtlijn genomen besluiten van de bevoegde instantie onverlet.

Wanneer daarom wordt verzocht, moeten deze gemotiveerde besluiten onverwijld aan de afzender of zijn gemachtigde schriftelijk worden medegedeeld met vermelding van de mogelijkheden van beroep die het geldende recht biedt, alsook van de wijze waarop en de termijn waarbinnen die mogelijkheden moeten worden aangewend. De besluiten moeten eveneens worden medegedeeld aan de bevoegde veterinaire instantie van de Lid-Staat van herkomst.

2. Elke Lid-Staat kent aan verzenders van sperma ten aanzien waarvan de in artikel 6, lid 2, bedoelde maatregelen zijn getroffen, het recht toe om, voordat door de bevoegde instantie andere maatregelen worden genomen, het advies in te winnen van een veterinaire deskundige, ten einde na te gaan of aan het bepaalde in artikel 6, lid 2, is voldaan.

De veterinaire deskundige moet de nationaliteit bezitten van een andere Lid-Staat dan de Lid-Staat van herkomst of de Lid-Staat van bestemming.

De Commissie stelt op voordracht van de Lid-Staten een lijst op van veterinaire deskundigen die met het uitbrengen van dergelijke adviezen kunnen worden belast. De algemene voorschriften voor de toepassing van dit artikel, met name de procedure volgens welke deze adviezen moeten worden opgesteld, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 18.

HOOFDSTUK III

Invoer uit derde landen

Artikel 8

1. De Lid-Staten mogen de invoer van sperma van runderen alleen toestaan wanneer dit afkomstig is uit derde landen die voorkomen op een volgens de procedure van

artikel 19 vast te stellen lijst. Deze lijst kan overeenkomstig de procedure van artikel 18 worden aangevuld of gewijzigd.

2. Bij de beoordeling of een derde land op de in lid 1 bedoelde lijst mag worden geplaatst, wordt met name rekening gehouden met:

- a) de gezondheidsstatus van de veestapel, van andere huisdieren en van het wild in het derde land, waarbij met name aandacht moet worden besteed aan exotische dierziekten, alsmede met de gezondheidssituatie in de omgeving van dit land waardoor de diergezondheid in de Lid-Staten in gevaar zou kunnen worden gebracht;
- b) de regelmaat en de snelheid waarmee dit land kennis geeft van de aanwezigheid van besmettelijke dierziekten op zijn grondgebied, met name ziekten die zijn vermeld in de lijsten A en B van het Internationale Bureau voor besmettelijke veeziekten (OIE);
- c) de voorschriften van het land met betrekking tot preventie en bestrijding van dierziekten;
- d) de structuur van de veterinaire diensten in het land en hun bevoegdheden;
- e) de organisatie en de tenuitvoerlegging van preventie en bestrijding van besmettelijke dierziekten;
- f) de waarborgen die het derde land ten aanzien van de inachtneming van het in deze richtlijn bepaalde kan geven.

3. De in lid 1 bedoelde lijst en de daarin aangebrachte wijzigingen worden bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 9

1. Volgens de procedure van artikel 19 wordt een lijst opgesteld van spermacentra van waaruit de Lid-Staten de invoer van sperma uit derde landen kunnen toestaan. Deze lijst kan volgens dezelfde procedure worden gewijzigd of aangevuld.

2. Bij de beoordeling of een spermacentrum in een derde land op de in lid 1 bedoelde lijst mag worden geplaatst, wordt met name rekening gehouden met het in het derde land op de spermawinningssystemen uitgeoefende veterinaire toezicht, met de bevoegdheden van de veterinaire diensten en met het toezicht waaraan de spermacentra zijn onderworpen.

3. Een spermacentrum wordt slechts op de in lid 1 bedoelde lijst geplaatst indien:

- a) het gelegen is in een van de landen vermeld op de in artikel 8, lid 1, bedoelde lijst;
- b) het voldoet aan de voorschriften van de hoofdstukken I en II van bijlage A;
- c) het door de veterinaire diensten van het betrokken derde land officieel voor uitvoer naar de Gemeenschap is erkend;

- d) het onder toezicht staat van een dierenarts van het centrum van het betrokken derde land;
- e) het regelmatig en ten minste twee keer per jaar door een officiële dierenarts van het betrokken derde land wordt geïnspecteerd.

Artikel 10

1. Sperma moet afkomstig zijn van dieren die ten minste gedurende de laatste zes maanden voordat het sperma is verkregen, hebben verbleven op het grondgebied van een derde land dat is vermeld in de overeenkomstig artikel 8, lid 1, vastgestelde lijst.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 8, lid 1, en in lid 1 van het onderhavige artikel, geven de Lid-Staten slechts toestemming voor de invoer van sperma uit een derde land dat in de lijst is vermeld, indien het sperma voldoet aan de veterinairerechtelijke voorschriften die voor de invoer van sperma uit dat land volgens de procedure van artikel 18 zijn vastgesteld.

Bij de vaststelling van de in de eerste alinea bedoelde voorschriften moet rekening worden gehouden met de volgende aspecten:

- a) de gezondheidssituatie in het gebied rond het spermacentrum, met een bijzondere verwijzing naar de ziekten die zijn opgenomen in lijst A van het Internationale Bureau voor epizoötiën;
- b) de gezondheidsstatus van de dieren in het spermacentrum, inclusief de testvoorschriften;
- c) de gezondheidsstatus van het donordier en de testvoorschriften;
- d) de testvoorschriften voor het sperma.

3. Met betrekking tot de vaststelling, overeenkomstig lid 2, van de veterinairerechtelijke eisen voor tuberculose, alsmede voor brucellose, worden als referentiebasis de normen gehanteerd die zijn vastgesteld in de voorschriften van bijlage A bij Richtlijn 64/432/EEG. Volgens de procedure van artikel 18 kan voor elk geval afzonderlijk worden besloten om van deze voorschriften af te wijken indien het betrokken derde land soortgelijke gezondheidsgaranties biedt; in dat geval worden overeenkomstig genoemde procedure gezondheidsvoorwaarden vastgesteld die niet minder strikt zijn dan die van voornoemde bijlage A, ten einde het binnenbrengen van de betrokken dieren in de spermacentra mogelijk te maken.

4. Artikel 4 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 11

1. De Lid-Staten geven slechts toestemming tot de invoer van sperma tegen overlegging van een gezondheidscertificaat dat is opgesteld en ondertekend door een officiële dierenarts uit het derde land van herkomst.

Dit certificaat moet:

- a) zijn opgesteld in ten minste één van de officiële talen van de Lid-Staat van bestemming en in één van de talen van de Lid-Staat waar de in artikel 12 bedoelde invoercontrole wordt verricht;

- b) als origineel exemplaar het sperma vergezellen;
- c) slechts uit één blad bestaan;
- d) zijn opgesteld voor één enkele geadresseerde.

2. Het gezondheidscertificaat moet overeenkomen met een volgens de procedure van artikel 19 opgesteld model.

Artikel 12

1. De Lid-Staten zien erop toe dat elke partij die het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomt, aan een controle wordt onderworpen voordat zij in het vrije verkeer wordt gebracht of onder een douaneregeling wordt gebracht, en verbieden het binnenbrengen van dergelijk sperma in de Gemeenschap, indien uit de invoercontrole bij aankomst blijkt dat:

- het sperma niet afkomstig is van het grondgebied van een derde land dat is opgenomen in de overeenkomstig artikel 8, lid 1, opgestelde lijst;
- het sperma niet afkomstig is uit een spermacentrum dat is opgenomen op de in artikel 9, lid 1, bedoelde lijst;
- het sperma afkomstig is van het grondgebied van een derde land van waaruit invoer overeenkomstig artikel 15, lid 2, is verboden;
- het gezondheidscertificaat dat het sperma vergezelt, niet voldoet aan de bij en krachtens artikel 11 gestelde voorwaarden.

Dit lid is niet van toepassing op partijen die het douanegebied van de Gemeenschap zijn binnengekomen en onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst om naar een buiten dit gebied gelegen plaats van bestemming te worden gebracht.

Het is echter wel van toepassing indien tijdens het vervoer door het grondgebied van de Gemeenschap van het douanevervoer wordt afgezien.

2. De Lid-Staat van bestemming mag de nodige maatregelen nemen, afzondering van de partijen daaronder begrepen, om met zekerheid na te gaan of verdacht sperma al dan niet is besmet met ziektekiemen.

3. Indien het binnenbrengen van het sperma om één van de in de leden 1 en 2 aangegeven redenen verboden is en het derde land van uitvoer niet binnen 30 dagen toestemming verleent voor terugzending, mag de bevoegde veterinaire instantie van de Lid-Staat van bestemming opdracht geven het sperma te vernietigen.

Artikel 13

Wanneer een partij sperma, waarvoor een Lid-Staat op grond van de in artikel 12, lid 1, bedoelde controle machtiging tot binnenbrengen in de Gemeenschap heeft verleend, naar het grondgebied van een andere Lid-Staat wordt verzonden, moet zij vergezeld gaan van het originele certificaat of een voor echt gewaarmerkte kopie ervan, in beide gevallen naar behoren geïnspecteerd door de bevoegde instantie die voor de overeenkomstig artikel 12 verrichte controle verantwoordelijk was.

Artikel 14

Indien krachtens artikel 12, lid 3, tot vernietigingsmaatregelen wordt besloten, komen de daaraan verbonden kosten ten laste van de verzender, de geadresseerde of van hun lasthebber, zonder vergoeding van staatswege.

HOOFDSTUK IV

Maatregelen inzake bescherming en controle

Artikel 15

1. Indien er gevaar bestaat voor verspreiding van een dierziekte wanneer op het grondgebied van een Lid-Staat sperma afkomstig van een andere Lid-Staat wordt binnengebracht, mag eerstgenoemde Lid-Staat de volgende maatregelen nemen:

- a) indien het een uitbreken van een epizoötie betreft in de andere Lid-Staat, mag hij het binnenbrengen van sperma uit de tot die Lid-Staat behorende gebieden waar de ziekte is uitgebroken, tijdelijk verbieden of beperken;
- b) indien een epizoötie algemeen verspreid geraakt of indien er een nieuwe ernstige en besmettelijke dierziekte uitbreekt, mag hij het binnenbrengen van sperma uit het gehele grondgebied van die andere Lid-Staat tijdelijk verbieden of beperken.

Elke Lid-Staat moet onverwijld aan de overige Lid-Staten en aan de Commissie mededeling doen van het optreden van elke in de eerste alinea bedoelde ziekte op zijn grondgebied en van de maatregelen die hij heeft genomen om deze ziekte te bestrijden. Ook moet hij hen onverwijld op de hoogte stellen van de verdwijning van de ziekte.

2. Indien in een derde land een besmettelijke dierziekte uitbreekt of zich verspreidt die door sperma kan worden overgedragen en waardoor de gezondheid van de veestapel in één van de Lid-Staten in gevaar kan worden gebracht, of indien dit om andere redenen in verband met de diergezondheidssituatie verantwoord zou zijn, verbiedt de Lid-Staat van bestemming, onverminderd het bepaalde in de artikelen 8, 9 en 10, de invoer van sperma ongeacht of het rechtstreeks dan wel indirect via een andere Lid-Staat wordt ingevoerd en uit het gehele grondgebied van dat derde land of slechts een deel daarvan afkomstig is.

3. De door de Lid-Staten uit hoofde van het bepaalde in de leden 1 en 2 genomen maatregelen en de intrekking daarvan moeten onverwijld ter kennis van de overige Lid-Staten en van de Commissie worden gebracht met vermelding van de gronden waarop de bedoelde maatregelen berusten.

Volgens de procedure van artikel 18 kan worden besloten dat deze maatregelen dienen te worden gewijzigd, inzonderheid met het oog op de coördinatie ervan met de door de andere Lid-Staten getroffen maatregelen, of te worden ingetrokken.

4. Indien de in de leden 1 en 2 bedoelde toestand zich voordoet en indien het noodzakelijk blijkt dat ook andere

Lid-Staten de uit hoofde van genoemde leden getroffen en in voorkomend geval overeenkomstig lid 3 gewijzigde maatregelen toepassen, wordt volgens de procedure van artikel 18 tot de betreffende maatregelen besloten.

5. Machtiging om de invoer uit het betrokken derde land te hervatten wordt verleend volgens de procedure van artikel 18.

Artikel 16

1. Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen, voor zover de uniforme toepassing van de richtlijn dit vereist, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten en van derde landen controles ter plaatse uitvoeren.

Het land van herkomst op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, geeft de deskundigen alle nodige steun voor de uitvoering van hun taak. De Commissie brengt de Lid-Staat of het betrokken land van herkomst op de hoogte van de uitslag van de verrichte controles.

Het betrokken land van herkomst treft de maatregelen die eventueel noodzakelijk kunnen blijken om met de uitkomst van deze controle rekening te houden. Indien het land van herkomst bovengenoemde maatregelen niet neemt, kan de Commissie — na bestudering, in het Permanent Veterinair Comité, van de situatie — artikel 5, lid 2, vierde alinea, en artikel 9, lid 1, toepassen.

2. De algemene uitvoeringsbepalingen van dit artikel, met name inzake de frequentie en de wijze van uitvoering van de in lid 1, eerste alinea, bedoelde controles, worden vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 19.

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 17

De bijlagen van deze richtlijn worden op voorstel van de Commissie door de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen gewijzigd, met name voor de aanpassing van de bijlagen aan de ontwikkeling van de techniek.

Artikel 18

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure hetzij op eigen initiatief; hetzij op verzoek van een Lid-Staat onverwijld in bij het bij besluit van de Raad van 15 oktober 1968 ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna het „Comité” genoemd.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie legt een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn van twee dagen. Het spreekt zich uit met een meerderheid van 54 stemmen.

4. De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze, wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité, onmiddellijk ten uitvoer. Wanneer zij niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum van indiening van het voorstel bij de Raad, deze geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 19

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen al naar gelang van de urgentie van het vraagstuk. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van 54 stemmen.

4. De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze, wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité, onmiddellijk ten uitvoer. Wanneer zij niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij

gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien na verloop van een termijn van 15 dagen, te rekenen vanaf de datum van indiening van het voorstel bij de Raad, deze geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 20

1. De bepalingen van deze richtlijn zijn niet van toepassing op sperma dat vóór 1 januari 1990 in een Lid-Staat is verkregen en behandeld.

2. Tot de datum waarop de krachtens de artikelen 8, 9 en 10 genomen besluiten in werking treden, passen de Lid-Staten bij de invoer van sperma uit derde landen geen gunstiger voorwaarden toe dan die welke uit de toepassing van hoofdstuk II voortvloeien.

Artikel 21

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1990 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 22

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 14 juni 1988.

Voor de Raad
De Voorzitter
I. KIECHLE

BIJLAGE A

HOOFDSTUK I

EISEN VOOR DE ERKENNING VAN SPERMACENTRA

Spermacentra moeten:

- a) onder voortdurend toezicht van een dierenarts van het centrum staan,
- b) de beschikking hebben over ten minste:
  - i) stalruimte voor huisvesting en afzondering van de dieren;
  - ii) voorzieningen voor het verkrijgen van het sperma, een afzonderlijk lokaal voor reiniging en ontsmetting of sterilisatie van de apparatuur daaronder begrepen;
  - iii) een lokaal voor de behandeling van het sperma dat zich niet noodzakelijkerwijs op dezelfde plaats dient te bevinden;
  - iv) een lokaal voor de opslag van het sperma dat zich niet noodzakelijkerwijs op dezelfde plaats dient te bevinden;
- c) zo zijn gebouwd of geïsoleerd dat contact met dieren buiten het centrum onmogelijk is;
- d) zo zijn gebouwd dat de stalruimte en de voorzieningen voor het verkrijgen, behandelen en opslaan van het sperma gemakkelijk kunnen worden schoongemaakt en ontsmet;
- e) voor de huisvesting van af te zonderen dieren beschikken over voorzieningen die geen rechtstreekse toegang geven tot de gewone stalruimte;
- f) zo zijn ontworpen dat de stalruimte voor huisvesting daadwerkelijk gescheiden is van de ruimte voor de behandeling van het sperma en dat beide ruimten gescheiden zijn van de ruimte voor de spermaopslag.

HOOFDSTUK II

VOORSCHRIFTEN INZAKE HET TOEZICHT OP DE SPERMACENTRA

In de spermacentra:

- a) moet erop worden toegezien dat daar alleen dieren kunnen verblijven van de soorten waarvan sperma wordt verkregen. Niettemin kunnen ook andere huisdieren worden toegelaten die voor de normale werking van het spermacentrum volstrekt noodzakelijk zijn, voor zover deze geen besmettingsgevaar opleveren voor de diersoorten waarvan sperma zal worden verkregen en voldoen aan de door de dierenarts van het centrum gestelde voorwaarden;
- b) moet erop worden toegezien dat er een register wordt bijgehouden van alle in de inrichting aanwezige runderen, met details over ras, geboortedatum en identificatie van elk dier, en een register van alle controles op ziekten en van alle vaccinaties die zijn uitgevoerd, alsmede met gegevens uit het ziekte/gezondheidsdossier van elk dier;
- c) moet regelmatig en ten minste twee keer per jaar, in het kader van de permanente controle op de naleving van de eisen inzake erkenning en toezicht, een controle worden verricht door een officiële dierenarts;
- d) moet erop worden toegezien dat er geen personen worden toegelaten die daartoe niet gemachtigd zijn. Bovendien moet toegang worden verleend aan daartoe gemachtigde bezoekers op de door de dierenarts van het centrum vastgestelde voorwaarden;
- e) moet technisch bevoegd personeel werkzaam zijn dat een toereikende opleiding heeft gekregen inzake methoden van ontsmetting en gezondheidszorg, speciaal om verspreiding van ziekten tegen te gaan;
- f) moet erop worden toegezien dat:
  - i) alleen in een erkend centrum verkregen sperma in de erkende centra wordt behandeld en opgeslagen zonder dat het daarbij in contact komt met andere partijen sperma. Niet in een erkend centrum verkregen sperma mag desalniettemin in de erkende centra worden behandeld op voorwaarde dat
    - dit sperma afkomstig is van runderen die voldoen aan de in bijlage B, hoofdstuk I, punt 1, onder d), i), ii), iii) en v), vermelde voorwaarden;
    - deze behandeling geschiedt met afzonderlijke apparatuur en op een ander tijdstip dan dat waarop het sperma dat voor het intracommunautaire handelsverkeer is bestemd, wordt behandeld, waarbij de apparatuur in dit laatste geval dient te worden gereinigd en gesteriliseerd na gebruik;

- dit sperma geen voorwerp kan zijn van intracommunautair handelsverkeer en op geen enkel moment in aanraking kan komen of worden opgeslagen met sperma dat voor het intracommunautair handelsverkeer is bestemd;
  - dit sperma kan worden geïdentificeerd door het aanbrengen van een merk dat verschilt van het onder vii) genoemde merk;
  - ii) het verkrijgen, behandelen en opslaan van sperma alleen geschiedt in speciaal daarvoor bestemde ruimten en met inachtneming van de meest stringente gezondheidsvoorschriften;
  - iii) vóór gebruik ieder stuk gereedschap dat bij het verkrijgen en behandelen in contact komt met het sperma of met het donordier, op adequate wijze wordt ontsmet of gesteriliseerd;
  - iv) produkten van dierlijke oorsprong die worden gebruikt bij de behandeling van sperma, toevoegingen of verdunningsmiddelen inbegrepen, van zodanige oorsprong zijn dat zij geen gevaar betekenen voor de gezondheid of vóór gebruik op zodanige wijze worden behandeld dat een dergelijk risico wordt voorkomen;
  - v) recipiënten voor opslag en transport op adequate wijze worden ontsmet of gesteriliseerd, voordat met het vullen wordt begonnen;
  - vi) het cryogene middel voordien nog niet voor andere produkten van dierlijke oorsprong is gebruikt;
  - vii) iedere afzonderlijke dosis sperma op zodanige wijze wordt gemerkt dat de datum van verkrijging, het ras en de identificatie van het donordier en de naam van het centrum, in voorkomend geval in de vorm van een code, gemakkelijk zijn vast te stellen; de kenmerken en het model van dit merk worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 19 van de richtlijn.
-

BIJLAGE B

HOOFDSTUK I

EISEN VOOR HET TOELATEN VAN DIEREN IN EEN ERKEND SPERMACENTRUM

1. Voor alle runderen die tot een spermacentrum worden toegelaten gelden de volgende eisen:

- a) sedert ten minste 30 dagen afgezonderd zijn in ruimten die daarvoor speciaal door de bevoegde instantie van de Lid-Staat zijn erkend en waarin zich slechts tweehoevige dieren met ten minste dezelfde gezondheidsstatus bevinden;
- b) vóór het verblijf in de onder a) bedoelde afzonderingsruimten deel hebben uitgemaakt van beslagen die
  - i) officieel tuberculosevrij zijn;
  - ii) officieel brucellosevrij zijn of brucellosevrij zijn.De dieren mogen van tevoren geen deel hebben uitgemaakt van andere beslagen met een mindere gezondheidsstatus;
- c) afkomstig zijn uit een beslag dat vrij is van endemische runderleukose of geboren zijn uit een koe die ten hoogste 30 dagen vóór de toelating van het dier tot het centrum met negatief resultaat een serologische test op endemische runderleukose heeft ondergaan.

Indien niet aan deze eis kan worden voldaan, kan het sperma niet tot het handelsverkeer worden toegelaten zolang de donor de leeftijd van twee jaar niet heeft bereikt en geen test overeenkomstig hoofdstuk II, punt 1, onder iii), heeft ondergaan met negatief resultaat;

- d) vóór de onder a) genoemde afzonderingsperiode en in de voorafgaande 30 dagen negatief hebben gereageerd op de volgende tests:
  - i) een intradermale tuberculinetest overeenkomstig de in bijlage B bij Richtlijn 64/432/EEG beschreven procedure;
  - ii) een serumagglutinatietest overeenkomstig de in bijlage C bij Richtlijn 64/432/EEG beschreven procedure, waarbij een brucellatiter van minder dan 30 internationale agglutinatie-eenheden IU per milliliter moet blijken en in geval van brucellosevrije beslagen een aanvullende complementbindingsreactie waarbij een brucellatiter van minder dan 20 EEG-eenheden per milliliter (20 ICFT-eenheden) moet blijken;
  - iii) een serologische test op endemische runderleukose overeenkomstig de in bijlage G bij Richtlijn 64/432/EEG vastgestelde procedure;
  - iv) een serumneutralisatie of een Elisa-test voor opsporing van infectieuze bovine rhinotracheïtis of infectieuze pustuleuze vulvovaginitis;
  - v) een virusisolatietest (fluorescentie anti-lichametest of een immuno-peroxidasetest) op bvd. Indien een dier nog geen zes maanden is moet de test worden uitgesteld totdat die leeftijd is bereikt.

De bevoegde instantie kan toestaan dat de in het onderhavige punt bedoelde controle mag plaatsvinden in de afzonderingsruimte voor zover de resultaten bekend zijn voordat de onder e) bedoelde afzonderingsperiode van 30 dagen aanvangt;

- e) moeten gedurende de onder a) bedoelde afzonderingsperiode van ten minste 30 dagen negatief hebben gereageerd op de volgende tests:
  - i) een serumagglutinatietest overeenkomstig de in bijlage C bij Richtlijn 64/432/EEG beschreven procedure, waarbij een brucellatiter van minder dan 30 internationale agglutinatie-eenheden IU per milliliter moet blijken en een complementbindingsreactie waarbij een brucellatiter van minder dan 20 EEG-eenheden per milliliter (20 ICFT-eenheden) moet blijken bij een dier dat afkomstig is uit een brucellosevrij beslag;
  - ii) hetzij een immunefluorescentie anti-lichametest of een kweekproef voor de opsporing van „campylobacter foetus” bij een monster van het smegma of van een kunstmatige vaginale spoeling. Bij vrouwelijke dieren moet een agglutinatietest met vaginaal slijm worden verricht;
  - iii) een microscopisch onderzoek en een kweekproef voor de opsporing van „trichomonas foetus” bij een monster van een vaginale spoeling of een preputiale spoeling. Bij vrouwelijke dieren moet een agglutinatietest met vaginaal slijm worden verricht;
  - iv) een serumneutralisatie- of een Elisa-test voor de opsporing van infectieuze bovine rhinotracheïtis of infectieuze pustuleuze vulvovaginitis

en een behandeling tegen leptospirose met twee injecties streptomycine met een interval van 14 dagen (25 mg per kg levend gewicht).

Blijkt een van bovengenoemde tests positief, dan moet het dier onmiddellijk uit de afzonderingsruimte worden verwijderd. Bij collectieve afzondering moet de bevoegde instantie de nodige maatregelen nemen om het mogelijk te maken dat de overblijvende dieren in het spermacentrum worden binnengebracht overeenkomstig het bepaalde in deze bijlage.

2. Alle tests worden verricht in een door de Lid-Staat erkend laboratorium.
3. De dieren mogen slechts tot een spermacentrum worden toegelaten met de uitdrukkelijke toestemming van de dierenarts van het centrum. Al het verkeer van dieren, zowel in- als uitgaand, moet worden geregistreerd.
4. Onverminderd punt 5 mogen dieren die in een spermacentrum worden toegelaten, op de dag van toelating geen klinische ziektesymptomen vertonen en moeten zij afkomstig zijn uit in punt 1, onder a), bedoelde afzonderingsruimten die op de dag van verzending officieel aan de volgende voorwaarden voldoen:
  - a) zij moeten gelegen zijn in het centrum van een gebied met een straal van 10 km, waar zich sedert ten minste 30 dagen geen enkel geval van mond- en klauwzeer heeft voorgedaan;
  - b) zij moeten sedert ten minste drie maanden vrij zijn van mond- en klauwzeer en van brucellose;
  - c) zij moeten sedert ten minste 30 dagen vrij zijn van runderziekten ten aanzien waarvan overeenkomstig bijlage E bij Richtlijn 64/432/EEG een aangifteplicht geldt.
5. Indien aan de in punt 4 omschreven voorwaarden is voldaan en indien de in hoofdstuk II bedoelde routinetests in de voorafgaande twaalf maanden zijn verricht, mogen dieren vanuit een erkend spermacentrum naar een ander centrum met dezelfde gezondheidsstatus worden overgebracht zonder afzondering en zonder tests, voor zover de overbrenging rechtstreeks gebeurt. Het betrokken dier mag niet rechtstreeks of indirect in contact komen met tweehoevige dieren met een mindere gezondheidsstatus en de gebruikte transportmiddelen moeten voor gebruik zijn ontsmet. Indien de overbrenging van het ene spermacentrum naar het andere tussen Lid-Staten plaatsvindt, geschiedt dit overeenkomstig Richtlijn 64/432/EEG.

HOOFDSTUK II

BIJ RUNDEREN IN EEN ERKEND SPERMACENTRUM UIT TE VOEREN ROUTINETESTS EN -BEHANDELINGEN

1. Alle runderen die in een spermacentrum verblijven, moeten ten minste één keer per jaar de onderstaande tests of behandelingen ondergaan:
  - i) een intradermale tuberculinetest voor tuberculose, volgens de procedure van bijlage B bij Richtlijn 64/432/EEG, met negatief resultaat;
  - ii) een serumagglutinatietest voor brucellose volgens de procedure van bijlage C bij Richtlijn 64/432/EEG, waarbij een titer van minder dan 30 internationale agglutinatie-eenheden (IU) per milliliter moet blijken;
  - iii) een serologische test voor endemische runderleukose volgens de procedure van bijlage G bij Richtlijn 64/432/EEG, met negatief resultaat;
  - iv) voor infectieuze bovine rhinotracheïtis of infectieuze pustuleuze vulvovaginitis, een serumneutralisatietest of een Elisa-test met negatief resultaat. Tot en met 31 december 1992 mag evenwel vaccinatie tegen voornoemde ziekten plaatsvinden bij serumnegatieve stieren hetzij met één dosis van een temperatuurgevoelig levend vaccin dat intranasaal wordt toegediend hetzij twee doses van een geïnactiveerd vaccin met een tussentijd van minimaal drie en maximaal vier weken; daarvan moet de inenting worden herhaald met tussenpozen van maximaal zes maanden;
  - v) hetzij een immunefluorescentie anti-lichamentest of een kweekproef voor de opsporing van „campylobacter foetus” bij een monster van het smegma of van een kunstmatige vaginale spoeling. Bij vrouwelijke dieren moet een agglutinatietest met vaginaal slijm worden verricht.
2. Alle tests worden verricht in een door de Lid-Staat erkend laboratorium.
3. Indien een van bovengenoemde tests positief uitvalt moet het dier worden afgezonderd en mag het sinds de laatste negatieve test verkregen sperma niet in het intracommunautaire handelsverkeer worden gebracht.

Sperma van alle andere dieren die in het centrum verblijven sinds de datum waarop de test met het positieve resultaat werd uitgevoerd, zal afzonderlijk worden opgeslagen en mag niet tot het intracommunautaire handelsverkeer worden toegelaten totdat de gezondheidsstatus van het centrum is hersteld.

BIJLAGE C

EISEN WAARAAN IN ERKENDE SPERMACENTRA VERKREGEN SPERMA MOET VOLDOEN OM IN HET INTRACOMMUNAUTAIRE HANDELSVERKEER TE MOGEN WORDEN GEBRACHT

1. Sperma moet afkomstig zijn van dieren die:

- a) geen klinische ziektesymptomen vertonen op de dag waarop het sperma wordt verkregen;
  - b)
    - i) niet tegen mond- en klauwzeer zijn ingeënt of
    - ii) afkomstig zijn van een centrum waar alle dieren volledig beschermd zijn tegen mond- en klauwzeer van de types A, O en C:
      - hetzij dat het gaat om dieren die voor de binnenkomst in het centrum niet zijn ingeënt tegen mond- en klauwzeer en dientengevolge twee doses geïnactiveerd vaccin hebben moeten krijgen dat door de bevoegde instantie van de Lid-Staat van uitvoer is goedgekeurd en wordt toegediend met een tussentijd van minimaal zes weken en maximaal acht maanden,
      - hetzij dat het gaat om dieren die voor hun toelating tot het centrum al ten minste driemaal met tussenpozen van maximaal één jaar zijn ingeënt.
- Wordt inenting toegepast dan worden alle dieren periodiek ingeënt met tussenpozen van maximaal twaalf maanden;
- c) in de laatste 30 dagen voor het verkrijgen niet tegen mond- en klauwzeer zijn ingeënt;
  - d) ten minste gedurende de laatste 30 dagen voordat het sperma is verkregen, zonder onderbreking hebben verbleven in een erkend spermacentrum;
  - e) niet mogen worden gebruikt voor natuurlijke dekking;
  - f) verblijven in spermacentra die sedert ten minste drie maanden voordat het sperma is verkregen en tot 30 dagen na die dag vrij zijn geweest van mond- en klauwzeer en die gelegen zijn in het centrum van een gebied met een straal van 10 km waarin zich in ten minste 30 dagen geen geval van mond- en klauwzeer heeft voorgedaan;
  - g) verblijven in spermacentra die in de periode die begint 30 dagen voor en eindigt 30 dagen na de dag waarop het sperma wordt verkregen vrij zijn van runderziekten ten aanzien waarvan overeenkomstig bijlage E bij Richtlijn 64/432/EEG een aangifteplicht geldt.

2. Onderstaande antibiotica moeten worden toegevoegd om de volgende concentraties in het uiteindelijke verdunde sperma te verkrijgen:

minimaal 500 iu per ml streptomycine
500 iu per ml penicilline
150 µg per ml lincomycine
300 µg per ml spectinomycine.

Andere combinaties van antibiotica met een gelijkwaardig effect tegen campylobacters, leptospiren en mycoplasmen kunnen worden gebruikt.

Onmiddellijk nadat deze toevoeging heeft plaatsgevonden moet het verdunde sperma minimaal 45 minuten op een temperatuur van ten minste 5 °C worden gehouden.

3. Sperma voor het intracommunautaire handelsverkeer moet aan de volgende voorwaarden voldoen:

- i) het moet ten minste gedurende de laatste 30 dagen voor verzending zijn opgeslagen onder erkende voorwaarden;
- ii) het moet naar de Lid-Staat van bestemming worden vervoerd in recipiënten die voor gebruik zijn schoongemaakt, ontsmet of gesteriliseerd en die voor verzending uit de erkende opslagruimten op adequate wijze zijn verzegeld.

BIJLAGE D
GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

Nr. ....

Land van herkomst: .....

Bevoegde instantie: .....

Bevoegde plaatselijke instantie: .....

I. Identificatie van het sperma

Aantal doses	Datum (data) van verkrijging	Identificatie donordier	Ras	Geboortedatum

II. Oorsprong van het sperma

Adres van het spermacentrum/de spermacentra: .....

.....
.....

Erkenningsnummer van het spermacentrum/de spermacentra: .....

.....

III. Bestemming van het sperma

Het sperma zal worden verzonden uit .....
(plaats van inlading)

naar .....
(land en plaats van bestemming)

per .....
(transportmiddel)

Naam en adres van de afzender: .....

.....
.....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

.....
.....

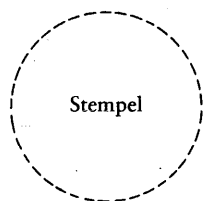
IV. Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat

1. het hierboven omschreven sperma werd verkregen, behandeld en opgeslagen overeenkomstig de in Richtlijn 88/407/EEG vastgestelde normen;
2. het hierboven omschreven sperma naar de plaats van inlading werd verzonden in een verzegelde container en overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 88/407/EEG.

Gedaan te ....., de .....

.....
(handtekening)

.....
(naam in blokletters)

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 15 juni 1988

betreffende de niveaus van de overeenkomstig Richtlijn 85/73/EEG te heffen retributies voor de keuringen en sanitaire controles van vers vlees

(88/408/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 85/73/EEG van de Raad van 29 januari 1985 inzake de financiering van de keuringen en sanitaire controles van vers vlees en van vlees van pluimvee⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 2, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat bij Richtlijn 85/73/EEG is voorzien in geharmoniseerde voorschriften inzake de financiering van de keuringen en sanitaire controles die door het Gemeenschapsrecht zijn ingesteld; dat deze richtlijn meer bepaald voorschrijft dat retributies moeten worden geheven in verband met deze keuringen en controles; dat de forfaitaire niveaus van de retributies op communautair niveau moeten worden vastgesteld;

Overwegende evenwel dat onverminderd artikel 1, lid 1, tweede streepje, en artikel 2, lid 1, tweede alinea, van Richtlijn 85/73/EEG in een eerste fase alleen de retributies moeten worden vastgesteld voor vlees van de in artikel 1, lid 2, van voornoemde richtlijn bedoelde dieren die op het grondgebied van de Gemeenschap zijn geslacht, met dien verstande dat de artikelen 23 en 26 van Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinaire rechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en van vers vlees uit derde landen⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 87/64/EEG⁽³⁾, waarin is voorgeschreven dat de kosten voor rekening van de belanghebbenden komen, van toepassing blijven voor de invoer uit derde landen;Overwegende dat volgens artikel 12 van Richtlijn 85/358/EEG van de Raad van 16 juli 1985 tot aanvulling van Richtlijn 81/602/EEG betreffende het verbod van bepaalde stoffen met hormonale werking en van stoffen met thyrostatische werking⁽⁴⁾ bij de vaststelling van de retributies eveneens rekening moet worden gehouden met de kosten van de in die bepaling bedoelde controles;Overwegende dat in Richtlijn 86/469/EEG van de Raad van 16 september 1986 inzake het onderzoek van dieren en vers vlees op de aanwezigheid van residuen⁽⁵⁾ is bepaald dat

daartoe controles moeten worden uitgevoerd; dat bij het vast te stellen niveau van de retributies tevens rekening moet worden gehouden met de kosten van deze controles;

Overwegende dat het niet uitgesloten is dat het slachten, het uitsnijden en de opslag plaatsvinden in afzonderlijke inrichtingen; dat bijgevolg in deze omstandigheden niet alle door de retributies te dekken keuringen en sanitaire controles uit hoofde van de Richtlijnen 64/433/EEG⁽⁶⁾, 71/118/EEG⁽⁷⁾, 85/358/EEG en 86/469/EEG in het slachthuis worden verricht; dat voor deze uitzonderingsgevallen overeenkomstig artikel 2, lid 1, eerste alinea, van Richtlijn 85/73/EEG een regeling moet worden getroffen door te voorzien in een pro rata verdeling van de niveaus van de retributies al naar gelang van de verschillende te verrichten keuringen en sanitaire controles;

Overwegende dat moet worden vastgehouden aan het principe dat de retributie ten laste dient te komen van de persoon voor wie wordt geslacht, uitgesneden of opgeslagen; dat derhalve in de regel het totale bedrag van de retributie in het slachthuis wordt geheven; dat evenwel een regeling dient te worden getroffen voor uitzonderingsgevallen in het licht van het hierboven vermelde principe;

Overwegende dat de koers moet worden vastgesteld voor de omrekening in nationale valuta van het in Ecu uitgedrukte bedrag van de retributie en dat moet worden voorzien in de eventuele aanpassing van dit bedrag,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze beschikking worden de bedragen van de door de Lid-Staten te heffen retributie uit hoofde van de keuringen en sanitaire controles van vers vlees, bedoeld in de Richtlijnen 64/433/EEG, 71/118/EEG, 85/358/EEG en in de artikelen 3 en 7 van Richtlijn 86/469/EEG, alsmede de voorschriften en beginselen voor de toepassing van Richtlijn 85/73/EEG vastgesteld.

Artikel 2

1. Voor de in artikel 1 bedoelde retributie worden de volgende forfaitaire gemiddelden vastgesteld:

- a) *rundvlees*
- volwassen runderen: 4,5 Ecu/dier,
  - jonge runderen: 2,5 Ecu/dier;

⁽¹⁾ PB nr. L 32 van 5. 2. 1985, blz. 14.⁽²⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28.⁽³⁾ PB nr. L 34 van 5. 2. 1987, blz. 52.⁽⁴⁾ PB nr. L 191 van 23. 7. 1985, blz. 46.⁽⁵⁾ PB nr. L 275 van 26. 9. 1986, blz. 36.⁽⁶⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64.⁽⁷⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23.

b) *eenhoevigen/paardachtigen*

4,4 Ecu/dier;

c) *varkens*

1,30 Ecu/dier;

d) *schape- en geitevlees*: dieren met een geslacht gewicht van

i) minder dan 12 kg: 0,175 Ecu/dier,

ii) 12 tot 15 kg: 0,35 Ecu/dier,

iii) meer dan 18 kg: 0,5 Ecu/dier.

2. Tot de in artikel 10 bedoelde herziening mogen de Lid-Staten waar de loonkosten, de structuur van de inrichtingen en de verhouding tussen dierenartsen en vleeskeurders afwijken van het communautaire gemiddelde waarvan gebruik is gemaakt voor de berekening van de in lid 1 vastgestelde forfaitaire bedragen, naar boven of naar beneden van deze bedragen afwijken tot op het niveau van de reële keuringskosten.

Om de in de eerste alinea bedoelde afwijkingen toe te passen baseren de Lid-Staten zich op de beginselen vermeld in de bijlage.

In geen geval mag de toepassing van de in de eerste alinea bedoelde afwijkingen resulteren in verlagingen die tot en met 31 december 1992 meer dan 55 % en met ingang van 1 januari 1993 meer dan 50 % bedragen van de in lid 1 genoemde gemiddelden.

3. In afwachting van de herziening van de in Richtlijn 71/118/EEG bedoelde keuringsvoorschriften en uiterlijk tot en met 31 december 1992, wordt het minimumbedrag voor de keuring van vers vlees van pluimvee forfaitair vastgesteld op onderstaande niveaus:

— voor jonge kippen, jonge vleeskippen en ander jong slachtpluimvee met een gewicht van minder dan 2 kilo, alsmede voor afgekeurde kippen: 0,01 Ecu/dier,

— voor ander jong slachtpluimvee met een geslacht gewicht van meer dan 2 kg: 0,02 Ecu/dier,

— voor ander zwaar volwassen pluimvee van meer dan 5 kg: 0,04 Ecu/dier.

Lid 2 is van overeenkomstige toepassing.

4. Tot en met 31 december 1992 wordt het gedeelte van het retributiebedrag dat betrekking heeft

i) op de administratiekosten, forfaitair vastgesteld op 0,725 Ecu per ton. Dit bedrag kan in mindering worden gebracht, indien de exploitant van de inrichting de in artikel 6, lid 1, bedoelde natuurlijke of rechtspersoon is en hij de administratiekosten voor zijn rekening neemt;

ii) op het opsporen van residuen, vastgesteld op een bedrag dat niet lager mag zijn dan 1,35 Ecu/ton.

5. Tot en met 31 december 1992 mogen de Lid-Staten, uitgaande van de in artikel 2 vastgestelde cijfers, bedragen innen die worden uitgedrukt in Ecu/ton, waarbij zij als omrekeningsgrondslag het gemiddelde nationale geslachte gewicht op jaarbasis moeten hanteren.

Artikel 3

1. Het gedeelte van de retributie dat dient ter dekking van de controles en keuringen in verband met het uitsnijden als bedoeld in artikel 3, lid 1, punt B, van Richtlijn 64/433/EEG en in artikel 3, lid 1, punt B, onder b), van Richtlijn 71/118/EEG, wordt forfaitair vastgesteld op 3 Ecu/ton nog uit te benen vlees met been dat bestemd is voor de uitsnijderij.

2. Het in lid 1 vermelde bedrag wordt opgeteld bij de in artikel 2, lid 1, bedoelde bedragen.

3. De leden 2 en 5 van artikel 2 zijn van overeenkomstige toepassing.

4. Wanneer het uitsnijden wordt verricht in de inrichting waar het vlees verkregen is, wordt op de in lid 1 bedoelde bedragen een korting toegepast die tot 50 % kan gaan.

Artikel 4

De Lid-Staten heffen een bedrag dat overeenstemt met de reële kosten die worden gemaakt voor de controle of keuring bij de in- en uitslag van vlees dat overeenkomstig artikel 3, lid 1, punt D, van Richtlijn 64/433/EEG en artikel 3, lid 1, punt B, onder c), van Richtlijn 71/118/EEG is opgeslagen.

Artikel 5

1. Het in artikel 2 bedoelde bedrag komt in de plaats van alle andere sanitaire heffingen of bijdragen die de nationale, regionale of plaatselijke overheden van de Lid-Staten innen voor de keuringen en controles van het in artikel 1 bedoelde verse vlees alsmede voor de certificering ervan. Tot en met 31 december 1992 mogen de Lid-Staten evenwel een bedrag innen dat overeenstemt met de kosten voor registratie van de overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 64/433/EEG erkende slachthuizen.

2. Op verzoek van de Commissie en in het in artikel 2, lid 2, bedoelde geval moeten de Lid-Staten de wijze van berekening, met name de loonkosten, kunnen rechtvaardigen.

De Commissie kan, in het kader van de controles krachtens artikel 9 van Richtlijn 64/433/EEG, inzonderheid door controles op de naleving van de hoofdstukken V, VI en VII, steekproefsgewijs en zonder voorafgaande kennisgeving, nagaan of de toekenning van de afwijkingen bedoeld in artikel 2, lid 2, geen afbreuk doet aan de daadwerkelijke toepassing van de keuringsvoorschriften van die richtlijn.

Artikel 6

1. De retributie komt ten laste van de natuurlijke of rechtspersoon voor wie wordt geslacht, uitgesneden of opgeslagen.

2. Het totaalbedrag van de retributie, inclusief de in de artikelen 2 en 3 bedoelde bedragen, wordt in principe in het slachthuis geheven. Voor het geval evenwel dat niet wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 3, lid 4, en van artikel 4, worden de in de artikelen 2 en 3 bedoelde bedragen, al naar gelang van het geval, geheven in het slachthuis, de uitsnijderij of het koelhuis.

Artikel 7

De toepassing door de Lid-Staten of de inrichtingen, inzonderheid wanneer een beroep wordt gedaan op de in artikel 2, lid 2, bedoelde afwijking, van de bij de onderhavige beschikking vastgestelde berekeningsregels wordt geverifieerd bij de controles bedoeld in artikel 9 van Richtlijn 64/433/EEG.

Artikel 8

Het te innen minimumbedrag per ton voor uit derde landen ingevoerd vlees zal, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen door de Raad worden vastgesteld, na de invoering van de communautaire keuring aan de grensposten als bedoeld in artikel 27 van Richtlijn 72/462/EEG.

De in de eerste alinea bedoelde besluiten moeten vóór 1 oktober 1989 worden genomen.

Artikel 9

De koers die moet worden toegepast voor de omrekening van de in deze beschikking in Ecu uitgedrukte bedragen in nationale valuta is die welke elk jaar in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, reeks C, wordt bekendgemaakt op de eerste werkdag van september.

Artikel 10

1. Op voorstel van de Commissie, kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen jaarlijks besluiten tot herziening van het gedeelte van de retributie dat betrekking heeft op de opsporing van residuen, ten einde rekening te houden met de ervaring die is opgedaan bij de toepassing van de in artikel 4 van Richtlijn 86/469/EEG bedoelde plannen.

2. Vóór 1 april 1989 dient de Commissie bij de Raad een verslag in over de mogelijke overdracht van bepaalde keuringstaken aan assistent-vleeskeurders die geen dierenarts zijn, over de aan deze assistent-vleeskeurders toe te vertrouwen taken, hun kwalificatie, alsmede over de gemiddelde getalsverhouding tussen dierenartsen en niet-dierenartsen die voor een behoorlijke vleeskeuring vereist is.

De Raad spreekt zich vóór 1 oktober 1989 met gekwalificeerde meerderheid van stemmen uit over de op dit verslag gebaseerde Commissievoorstellen.

Voor die datum stelt de Raad voor vers vlees van pluimvee volgens dezelfde procedure nieuwe voorschriften vast voor de keuring vóór en na het slachten.

3. Om rekening te houden met de opgedane ervaring dient de Commissie vóór 1 januari 1992 een verslag in bij de Raad, eventueel met de nodige voorstellen, inzake de ontwikkeling van de kosten voor keuring en sanitaire controle in de Gemeenschap.

De Raad spreekt zich met gekwalificeerde meerderheid van stemmen over deze voorstellen uit en stelt vóór 1 april 1992 volgens dezelfde procedure de niveaus vast van de met ingang van 1 januari 1993 te heffen retributies.

Artikel 11

De Lid-Staten passen de bepalingen van deze beschikking uiterlijk per 31 december 1990 toe. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 12

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 15 juni 1988.

Voor de Raad
De Voorzitter
I. KIECHLE

BIJLAGE

AFWIJKINGEN VAN HET COMMUNAUTAIRE GEMIDDELDE

1. Verminderingen

De Lid-Staten kunnen de forfaitaire referentiebedragen van de retributie overeenkomstig artikel 2, lid 2, verminderen:

- a) in het algemeen, bij sterk uiteenlopende kosten van levensonderhoud en loonkosten;
- b) voor een bepaalde inrichting, voor zover aan de volgende voorwaarden is voldaan:
  - vaststelling per dag van een minimumaantal te slachten dieren, zodat van tevoren kan worden gepland hoeveel keuringspersoneel moet worden ingezet;
  - het aantal geslachte dieren moet constant zijn, zodat het keuringspersoneel door een adequate, voorafgaande planning van de aanvoer van dieren op rationele wijze kan worden ingezet;
  - strakke bedrijfsorganisatie en planning alsmede vlot verloop van het slachtproces met optimale benutting van het keuringspersoneel;
  - geen wachttijden en ander tijdverlies voor het keuringspersoneel;
  - maximale uniformiteit van de te slachten dieren qua leeftijd, omvang, gewicht en gezondheidstoestand.

2. Verhogingen

De Lid-Staten kunnen ter dekking van hogere kosten, krachtens artikel 2, lid 2, het forfaitaire referentiebedrag van de retributie verhogen.

Als voorwaarden hiervoor kunnen bij voorbeeld gelden:

- hogere keuringskosten ingevolge de bijzonder grote heterogeniteit van de te slachten dieren qua leeftijd, omvang, gewicht en gezondheidstoestand;
- langere wachttijden en ander tijdverlies voor het keuringspersoneel ingevolge ontoereikende voorafgaande planning binnen de inrichting van de aanvoer van dieren of wegens technische problemen, b.v. in oude inrichtingen;
- frequente vertragingen in de slachtprocedure, bij voorbeeld omdat er te weinig personeel voor is met als gevolg een verminderde benutting van het keuringspersoneel;
- meerkosten ingevolge bijzondere transporttijden;
- tijdverlies ingevolge frequent wisselende, door het keuringspersoneel niet beïnvloedbare slachttijden;
- frequente onderbrekingen van het slachtproces ingevolge maatregelen die vereist zijn voor schoonmaken en desinfecteren;
- uitvoering van keuringen van de slachtdieren en het vlees op verzoek van de retributieplichtige buiten de vaste keuringstijden.

De hoogte van de toeslagen bij het forfaitaire referentiebedrag van de retributie hangt af van de omvang van de te dekken kosten.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 juni 1988

houdende vaststelling van de gezondheidsvoorschriften voor vlees dat bestemd is voor de binnenlandse markt en van de niveaus van de overeenkomstig Richtlijn 85/73/EEG voor de keuring van dit vlees te heffen retributies

(88/409/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat in Richtlijn 64/433/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3805/87 ⁽⁵⁾, is bepaald dat vers vlees dat bestemd is voor het intracommunautaire handelsverkeer, aan keuringen en sanitaire controles wordt onderworpen;

Overwegende dat het dienstig is dezelfde keuringen uit te voeren op vers vlees bestemd voor de interne markt van elke Lid-Staat om het vrije verkeer binnen de Gemeenschap te waarborgen, alsmede om voor de produkten die onder de gemeenschappelijke marktordening vallen, concurrentiedistorsies te voorkomen waarbij de consumenten tevens uniforme voorwaarden inzake de bescherming van de gezondheid wordt gewaarborgd;

Overwegende dat volgens artikel 2, lid 1, van Richtlijn 85/73/EEG van de Raad van 29 januari 1985 inzake de financiering van de keuringen en sanitaire controles van vers vlees en van vlees van pluimvee ⁽⁶⁾ de niveaus van de retributies voor vers vlees dat in niet uit hoofde van Richtlijn 64/433/EEG erkende slachthuizen is verkregen, in samenhang met de vaststelling van keuringsvoorschriften voor dit vlees worden vastgesteld;

Overwegende dat, gezien zowel de uitbreiding van de bij Richtlijn 64/433/EEG vastgestelde keuringsvoorschriften tot alle, voor plaatselijke consumptie geslachte dieren als de bepaling dat dit vlees moet worden onderworpen aan de

controles als bedoeld in Richtlijn 85/358/EEG van de Raad van 16 juli 1985 tot aanvulling van Richtlijn 81/602/EEG betreffende het verbod van bepaalde stoffen met hormonale werking en van stoffen met thyreostatische werking ⁽⁷⁾ en gelet op Richtlijn 86/469/EEG van de Raad van 16 september 1986 inzake het onderzoek van dieren en vers vlees op de aanwezigheid van residuen ⁽⁸⁾, voor vlees bestemd voor plaatselijke consumptie dezelfde retributieniveaus dienen te worden vastgesteld als bedoeld in Richtlijn 88/408/EEG van de Raad van 15 juni 1988 betreffende de niveaus van de overeenkomstig Richtlijn 85/73/EEG te heffen retributies voor de keuringen en sanitaire controles van vers vlees ⁽⁹⁾;

Overwegende evenwel dat in dit stadium het slachten voor de persoonlijke behoefte van de fokker niet op communautair niveau behoeft te worden geregeld;

Overwegende dat, wegens moeilijkheden die verband houden met de bijzondere geografische situatie van haar grondgebied, dient te worden voorzien in een aanvullende termijn van twee jaar om de Helleense Republiek in staat te stellen de voorschriften voor inspectie en het mechanisme toe te passen dat noodzakelijk is voor het heffen van de retributie voor de inspecties en controles,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze richtlijn worden, onverminderd de uit hoofde van artikel 15 ter van Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee ⁽¹⁰⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3805/87, vast te stellen bepalingen, de voorschriften voor de keuring vastgesteld alsmede het niveau van de retributie, van toepassing op vlees dat bestemd is voor de binnenlandse markt van de Lid-Statens.

Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van artikel 2 van Richtlijn 64/433/EEG.

Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de nationale voorschriften betreffende het slachten van een dier voor de persoonlijke behoeften van de veehouder, voor zover deze voorschriften garanties omvatten om te controleren dat het van dat dier afkomstige vlees niet op de markt wordt gebracht.

⁽¹⁾ PB nr. C 302 van 27. 11. 1986, blz. 4 en PB nr. C 298 van 7. 11. 1987, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. C 281 van 19. 10. 1987, blz. 202.

⁽³⁾ PB nr. C 83 van 30. 3. 1987, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64.

⁽⁵⁾ PB nr. L 357 van 19. 12. 1987, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 32 van 5. 2. 1985, blz. 14.

⁽⁷⁾ PB nr. L 191 van 23. 7. 1985, blz. 46.

⁽⁸⁾ PB nr. L 275 van 26. 9. 1986, blz. 36.

⁽⁹⁾ Zie bladzijde 24 van dit Publikatieblad.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23.

Artikel 2

De Lid-Staten leggen met ingang van 1 januari 1990 de noodzakelijke bepalingen ten uitvoer om te waarborgen dat uiterlijk op de in artikel 6 bepaalde datum al het verse vlees dat op hun grondgebied wordt geproduceerd om daar in de handel te worden gebracht, wordt onderworpen aan een keuring volgens de keuringsvoorschriften die zijn neergelegd in de punten 25, 26 en 27 van hoofdstuk V, in de hoofdstukken VI, VII en VIII, en in hoofdstuk IX, punt 47, tweede, vijfde en zesde streepje, van bijlage I bij Richtlijn 64/433/EEG. Dit vlees mag niet worden voorzien van het in hoofdstuk X van die bijlage bedoelde keurmerk, indien het niet voldoet aan de andere eisen van genoemde richtlijn.

De bepalingen van de hoofdstukken VI en VIII en hoofdstuk IX, punt 47, van bijlage I van Richtlijn 64/433/EEG zijn niet van toepassing op opslag- en versnijwerkzaamheden die in kleine hoeveelheden in de verkooplokalen voor de eindverbruiker worden uitgevoerd.

Artikel 3

In Richtlijn 85/73/EEG wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 2 bis

De Lid-Staten zien erop toe dat de kosten van de in de artikelen 6, 8 en 9 van Richtlijn 86/469/EEG bedoelde controles in mindering worden gebracht op de in artikel 1 bedoelde retributie.”

Artikel 4

Het bedrag van de retributies, bepaald overeenkomstig artikel 2 van Beschikking 88/408/EEG, is van toepassing op vers vlees dat is geproduceerd en gekeurd overeenkomstig artikel 2 van deze richtlijn, en op het vlees bedoeld in artikel 16 bis van Richtlijn 71/118/EEG.

Artikel 5

1. Vóór 1 oktober 1989 beslist de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen over de voorwaarden voor uitbreiding van de overige

eisen van Richtlijn 64/433/EEG tot de inrichtingen en slachthuizen die niet zijn erkend overeenkomstig die richtlijn, beziet hij daartoe opnieuw de beoordelingscriteria van met name artikel 3, lid 1, punt A, onder d), en artikel 5 van die richtlijn om bepaalde soorten vlees van het handelsverkeer uit te sluiten, en stelt hij de minimale hygiënische en keuringsvoorschriften vast die in acht moeten worden genomen door een slachthuis dat zijn productie uitsluitend tot de lokale markt wil beperken.

2. Voor dezelfde datum en volgens dezelfde procedure worden voor vlees dat thans uitsluitend voor de binnenlandse markt is bestemd, de volgende voorschriften vastgesteld:

- nieuwe voorschriften voor de keuring voor en na het slachten voor vlees van pluimvee;
- de bepalingen inzake de beroepskwalificatie van assistent-vleeskeurders, hun vereiste opleiding en de activiteiten die zij moeten uitoefenen.

Artikel 6

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1991 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

De Helleense Republiek beschikt evenwel over een extra termijn van twee jaar om aan deze richtlijn te voldoen.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 15 juni 1988.

Voor de Raad

De Voorzitter

I. KIECHLE